

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Raad	
2000/C 375/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 51/2000 van 7 november 2000, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen	1
2000/C 375/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 52/2000 van 9 november 2000, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties	12
2000/C 375/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 53/2000 van 9 november 2000, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad betreffende samenwerking inzake kwaliteits-evaluatie in het schoolonderwijs	38
2000/C 375/04	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 54/2000 van 23 november 2000, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de uitvoering van een opleidingsprogramma voor de vakmensen van de Europese audiovisuele programma-industrie (Media — Opleiding) (2001-2005)	44
2000/C 375/05	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 55/2000 van 8 december 2000, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een Verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de toewijzing van vergunningen voor zware vrachtwagens die in Zwitserland aan het verkeer deelnemen	58

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 51/2000

door de Raad vastgesteld op 7 november 2000

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen

(2000/C 375/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De algemene benadering en strategie van het vijfde milieuactieprogramma werd goedgekeurd bij de resolutie van de Raad en van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten van 1 februari 1993, in het kader van de Raad bijeen, betreffende een beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en de duurzame ontwikkeling ⁽⁵⁾ en bevat als doelstelling, dat de kritische belasting en de kritische niveaus inzake verzuring binnen de Gemeenschap niet

mogen worden overschreden. Het programma houdt in dat eenieder doeltreffend tegen door luchtverontreiniging veroorzaakte gezondheidsrisico's dient te worden beschermd en dat de milieubescherming dient te worden verzekerd in de toegestane concentraties van luchtverontreinigende stoffen. Het programma houdt voorts in dat de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) opgestelde richtwaarden bindend worden op het niveau van de Gemeenschap.

(2) Alle lidstaten hebben het op 1 december 1999 in Göteborg overeengekomen Protocol ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau bij het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties ondertekend.

(3) Besluit nr. 2179/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 betreffende de herziening van het beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling „Op weg naar duurzame ontwikkeling” ⁽⁶⁾ bevestigt de algemene benadering en strategie van het vijfde milieuactieprogramma en vermeldt dat bijzondere aandacht zal worden besteed aan de ontwikkeling en uitvoering van een strategie die ervoor moet zorgen dat de kritische belasting voor blootstelling aan verzurende, eutrofiërende en fotochemische luchtverontreinigende stoffen niet wordt overschreden.

⁽¹⁾ PB C 56 van 29.2.2000, blz. 34.

⁽²⁾ PB C 51 van 23.2.2000, blz. 11.

⁽³⁾ PB C 317 van 6.11.2000, blz. 35.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 15 maart 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 7 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 275 van 10.10.1998, blz. 1.

- (4) Richtlijn 92/72/EEG van de Raad van 21 september 1992 betreffende de verontreiniging van de lucht door ozon ⁽¹⁾ bepaalt dat de Commissie bij de Raad een verslag zal indienen over de evaluatie van fotochemische verontreiniging in de Gemeenschap, samen met de voorstellen die zij dienstig acht voor de beheersing van de verontreiniging van de lucht door ozon op leefniveau en, zo nodig, de vermindering van de emissies van ozonprecursoren.
- (5) Grote delen van de Gemeenschap staan bloot aan depositie van verzurende en eutrofiërende stoffen in hoeveelheden die voor het milieu schadelijke gevolgen hebben. De door de WHO vastgestelde richtwaarden ter bescherming van de menselijke gezondheid en de vegetatie tegen fotochemische verontreiniging worden in alle lidstaten in aanzienlijke mate overschreden.
- (6) Daarom dient aan de overschrijding van de kritische belasting geleidelijk een einde te worden gemaakt en dienen de richtwaarden te worden nageleefd.
- (7) Het is technisch niet haalbaar te voldoen aan de langetermijndoelstellingen van het wegnemen van de schadelijke gevolgen van verzuring en het terugbrengen van de blootstelling van mens en milieu aan ozon op leefniveau tot de door de WHO vastgestelde richtwaarden. Daarom dienen er tussentijdse milieudoelstellingen betreffende verzuring en verontreiniging door ozon op leefniveau te worden vastgesteld, waarop dan de nodige maatregelen ter vermindering van die verontreiniging zullen worden gebaseerd.
- (8) Bij de tussentijdse milieudoelstellingen en de maatregelen om daaraan te voldoen dient rekening te worden gehouden met de technische haalbaarheid en de daarmee samenhangende kosten en baten. Die maatregelen moeten garanderen dat alle acties die worden ondernomen voor de Gemeenschap in haar geheel kosteneffectief zijn, en moeten rekening houden met de noodzaak excessieve kosten voor een of meer individuele lidstaten te voorkomen.
- (9) Grensoverschrijdende verontreiniging draagt bij tot verzuring, bodemeutrofiëring en ozonvorming op leefniveau, die alleen door een gecoördineerd optreden van de Gemeenschap kunnen worden verminderd.
- (10) Het terugdringen van de verontreinigende stoffen die verzuring en blootstelling aan ozon op leefniveau veroorzaken, vermindert tevens de bodemeutrofiëring.
- (11) Voor emissies van zwaveldioxide, stikstofdioxiden, vluchtige organische stoffen en ammoniak vormt een reeks nationale emissieplafonds voor iedere lidstaat een kosteneffectieve benadering om globaal aan de tussentijdse milieudoelstellingen te voldoen. Dergelijke emissieplafonds bieden de Gemeenschap en de lidstaten voldoende ruimte om te bepalen op welke wijze zij daaraan zullen voldoen.
- (12) De verantwoordelijkheid voor het nemen van maatregelen om aan de nationale emissiemaxima te voldoen, dient bij de lidstaten te berusten. Het is noodzakelijk de voortgang ten aanzien van het bereiken van de emissieplafonds te evalueren. Daarom moeten nationale programma's ter vermindering van de emissies worden opgezet, waarover aan de Commissie wordt gerapporteerd. Deze programma's dienen informatie te bevatten over de vastgestelde of geplande maatregelen om aan de emissieplafonds te voldoen.
- (13) Overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid die in artikel 5 van het Verdrag besloten liggen, en in het bijzonder rekening houdend met het voorzorgsbeginsel, kan de doelstelling van deze richtlijn, namelijk een beperking van de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en van precursoren van ozon, onvoldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt wegens het grensoverschrijdende karakter van de verontreiniging, en derhalve beter door de Gemeenschap worden bereikt, overeenkomstig het beginsel van evenredigheid. Deze richtlijn reikt niet verder dan hetgeen daartoe vereist is.
- (14) De vooruitgang van de lidstaten met het bereiken van de emissieplafonds dient tijdig te worden geëvalueerd, alsook de mate waarin de toepassing van de maxima waarschijnlijk zal beantwoorden aan de tussentijdse milieudoelstellingen voor de Gemeenschap als geheel. Bij een dergelijke evaluatie moet ook worden gekeken naar de vooruitgang op wetenschappelijk en technisch gebied, ontwikkelingen in de communautaire wetgeving en emissiereducties buiten de Gemeenschap, waarbij met name wordt gelet op de vorderingen van onder andere de kandidaat-lidstaten. De Commissie dient met het oog op die evaluatie de kosten en baten van de emissieplafonds nader te onderzoeken, met inbegrip van de kosteneffectiviteit, de marginale kosten en baten en de sociaal-economische consequenties van die maxima, en eventuele effecten op het concurrentievermogen. De evaluatie dient tevens betrekking te hebben op de ten aanzien van de werkingssfeer van deze richtlijn geldende restricties.
- (15) De Commissie dient daartoe een verslag voor het Europees Parlement en voor de Raad op te stellen, en zo nodig ook passende wijzigingen van deze richtlijn, rekening houdend met de gevolgen van de communautaire regelgeving waarin emissiegrenswaarden en productnormen worden vastgelegd voor de relevante emissiebronnen.

(1) PB L 297 van 13.10.1992, blz. 1.

(16) Gezien de grensoverschrijdende aard van verzuring en ozonverontreiniging dient de Commissie verder na te gaan of het, onverminderd artikel 18 van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽¹⁾, noodzakelijk is geharmoniseerde communautaire maatregelen uit te werken teneinde concurrentievervalsing te voorkomen en het evenwicht te bewaren tussen kosten en baten van de betreffende maatregelen.

(17) De bepalingen van deze richtlijn dienen van toepassing te zijn onverminderd die van de communautaire wetgeving tot regulering van de emissies van de betrokken verontreinigende stoffen door specifieke bronnen en onverminderd hetgeen in Richtlijn 96/61/EG is bepaald met betrekking tot emissiegrenswaarden en de toepassing van de beste beschikbare technieken.

(18) Emissie-inventarissen zijn noodzakelijk om de voortgang ten aanzien van het bereiken van de emissieplafonds te volgen en de emissies moeten volgens internationaal overeengekomen methoden worden berekend en regelmatig aan de Commissie en het Europees Milieuagentschap (EMA) worden toegezonden.

(19) De lidstaten dienen sancties vast te stellen op inbreuken op deze richtlijn en toe te zien op de tenuitvoerlegging ervan. De sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.

(20) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾.

(21) De Commissie en de lidstaten dienen met het oog op het bereiken van de doelstellingen van deze richtlijn internationaal samen te werken,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN AANGENOMEN:

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en van precursoren van ozon te beperken om aldus in de Gemeenschap de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid tegen de risico's van schadelijke gevolgen van verzuring, bodemeutrofiëring en ozon op leefniveau te verbeteren, en nader tot het einddoel te komen, namelijk dat de kritische niveaus en de kritische belasting niet worden overschreden en dat eenieder effectief wordt beschermd tegen de bekende gezondheidsrisico's van luchtverontreiniging.

⁽¹⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze richtlijn bestrijkt de door menselijke activiteiten veroorzaakte emissies uit alle bronnen van de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen op het grondgebied van de lidstaten en in hun exclusieve economische zones.

Deze richtlijn bestrijkt niet:

- emissies van de internationale zeevaart;
- emissies van vliegtuigen, buiten de landings- en startcyclus;
- voor Spanje: emissies op de Canarische Eilanden;
- voor Frankrijk: emissies in de overzeese departementen;
- voor Portugal: emissies op Madeira en de Azoren.

Artikel 3

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „AOT 40”: de som van het verschil tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven 80 µg/m³ (= 40 ppb) en 80 µg/m³ tijdens uren met daglicht, opgeteld gedurende de maanden mei, juni en juli van elk jaar;
- „AOT 60”: de som van het verschil tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven 120 µg/m³ (= 60 ppb) en 120 µg/m³, opgeteld gedurende het gehele jaar;
- „kritische belasting”: de kwantitatieve schatting van een blootstelling aan een of meer verontreinigende stoffen waarbeneden volgens de huidige kennis geen significante schadelijke gevolgen op nader gespecificeerde kwetsbare milieucomponenten optreden;
- „kritisch niveau”: de concentratie van verontreinigende stoffen in de atmosfeer waarboven er volgens de huidige kennis voor receptoren als mensen, planten, ecosystemen of materialen rechtstreekse schadelijke gevolgen kunnen zijn;
- „emissie”: het vrijkomen van stoffen uit een puntbron of een diffuse bron in de atmosfeer;
- „roostervak”: een vierkant van 150 × 150 km, overeenkomend met de resolutie die gehanteerd wordt bij de kartering van de kritische belasting op Europese schaal en eveneens bij de bewaking van de uitstoot en depositie van luchtverontreinigende stoffen in het kader van het Programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP);

- g) „landings- en startcyclus”: een cyclus waarvan de onderscheiden fasen de volgende duur hebben: aanvliegen 4,0 minuten; taxiën/stationair draaien 26,0 minuten; starten 0,7 minuten; opstijgen 2,2 minuten;
- h) „nationaal emissiemaximum”: de maximumhoeveelheid van een stof, uitgedrukt in kiloton, die in een kalenderjaar door een lidstaat mag worden uitgestoten;
- i) „stikstofoxiden” (NO_x): stikstofmonoxide en stikstofdioxide, uitgedrukt als stikstofdioxide;
- j) „ozon op leefniveau”: ozon in het laagste gedeelte van de toposfeer;
- k) „vluchtige organische stoffen” (VOS): alle organische stoffen van antropogene aard, met uitzondering van methaan, die onder de invloed van zonlicht door reactie met stikstofoxiden fotochemische oxidantia kunnen produceren.

Artikel 4

Nationale emissieplafonds

- De lidstaten beperken uiterlijk in 2010 hun jaarlijkse nationale emissies van de verontreinigende stoffen zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen (VOS) en ammoniak (NH₃) tot hoeveelheden die niet groter zijn dan de emissieplafonds van bijlage I, rekening houdend met eventuele wijzigingen die worden voorgeschreven door communautaire maatregelen welke naar aanleiding van de in artikel 9 bedoelde verslagen worden genomen.
- De lidstaten dragen er zorg voor dat de in bijlage I aangegeven emissieplafonds na het jaar 2010 niet worden overschreden.

Artikel 5

Tussentijdse milieudoelstellingen

De nationale emissieplafonds van bijlage I hebben tot doel dat de Gemeenschap als geheel in 2010 in grote lijnen de volgende tussentijdse milieudoelstellingen haalt:

- a) *Verzuring*

Vergeleken met de situatie in 1990 moet het areaal waar de kritische belasting inzake verzuring wordt overschreden in ieder roostervak met ten minste 50 % zijn teruggebracht.

- b) *Gezondheidsgerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau*

In alle roostervakken waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het gezondheidsgerelateerde criterium (AOT60 = 0), moet zij ten opzichte van de situatie in 1990 met tweederde worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak de absolute grens van 2,9 ppm.h overschrijden.

- c) *Vegetatiegerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau*

In alle roostervakken waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het kritische niveau voor landbouwgewassen en halfnatuurlijke vegetatie (AOT40 = 3 ppm.h) moet deze ten opzichte van de situatie in 1990 met eenderde worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak de absolute grens van 10 ppm.h, uitgedrukt als een overschot boven het kritische niveau van 3 ppm.h, overschrijden.

Artikel 6

Nationale programma's

- De lidstaten stellen uiterlijk op 1 oktober ... (*) programma's op voor een geleidelijke reductie van de nationale emissies van de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen, teneinde uiterlijk in 2010 aan de nationale emissieplafonds van bijlage I te voldoen.
- De nationale programma's bevatten informatie over vastgestelde en geplande beleidsopties en maatregelen alsmede kwantitatieve schattingen van de gevolgen van die beleidsopties en maatregelen voor de uitstoot van de verontreinigende stoffen in 2010. Verwachte aanzienlijke veranderingen in de geografische spreiding van de nationale emissies worden aangegeven.
- De nationale programma's worden zo nodig voor 1 oktober ... (**) door de lidstaten bijgesteld en herzien.
- De lidstaten stellen de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 opgestelde programma's beschikbaar voor het publiek en de relevante organisaties, zoals milieuorganisaties. De aldus beschikbaar gestelde informatie dient helder, begrijpelijk en gemakkelijk toegankelijk te zijn.

Artikel 7

Emissie-inventarissen en -prognoses

- Voor de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen stellen de lidstaten voor 2010 nationale emissie-inventarissen en -prognoses op en werken die jaarlijks bij.
- De lidstaten stellen de emissie-inventarissen en -prognoses op volgens de methoden van bijlage II.

(*) Een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

3. De Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap, stelt in samenwerking met de lidstaten en op grond van de door hen aangeleverde informatie inventarissen en prognoses op voor de verontreinigende stoffen van artikel 4. De inventarissen en prognoses worden voor het publiek beschikbaar gesteld.

4. De methoden van bijlage II worden bijgewerkt volgens de procedure van artikel 11, lid 2.

Artikel 8

Verslagen van de lidstaten

1. De lidstaten brengen aan de Commissie en aan het Europees Milieuagentschap uiterlijk op 31 december en overeenkomstig artikel 7 verslag uit over hun emissie-inventarissen en hun emissieprognoses voor 2010. Zij doen verslag van de definitieve emissie-inventarissen over het op een na laatste jaar, en van de voorlopige emissie-inventarissen over het voorafgaande jaar. De emissieprognoses bevatten informatie voor een goed kwantitatief begrip van de belangrijkste sociaal-economische vooronderstellingen die voor de prognoses zijn gebruikt.

2. Uiterlijk op 31 december ...(*) stellen de lidstaten de Commissie van de overeenkomstig artikel 6, leden 1 en 2, opgestelde programma's op de hoogte.

Uiterlijk op 31 december ... (**) stellen de lidstaten de Commissie van de overeenkomstig artikel 6, lid 3, opgestelde bijgewerkte programma's op de hoogte.

3. De Commissie zendt de door haar ontvangen nationale programma's binnen een maand na ontvangst aan de andere lidstaten toe.

4. De Commissie treft volgens de procedure van artikel 11, lid 2, voorzieningen om voor een consistente en transparante verslaggeving van de nationale programma's zorg te dragen.

Artikel 9

Verslagen van de Commissie

1. In 2004 en 2008 brengt de Commissie bij het Europees Parlement en bij de Raad verslag uit over de voortgang bij de tenuitvoerlegging van de nationale emissieplafonds van bijlage I en over de mate waarin de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5 in 2010 naar verwachting zullen zijn bereikt.

Deze verslagen omvatten een economische evaluatie, met inbegrip van de kosteneffectiviteit, de baten, een evaluatie van de marginale kosten en baten en de sociaal-economische consequenties van de toepassing van de nationale emissieplafonds voor specifieke lidstaten en sectoren. Zij omvatten ook een toetsing van het toepassingsgebied van deze richtlijn als omschreven in artikel 2 en een evaluatie van de verdere emissiereductie die nodig is om aan de in artikel 5 vervatte tussentijdse milieudoelstellingen te voldoen. Zij houden rekening met de verslagen van de lidstaten volgens artikel 8, leden 1 en 2, alsook met onder meer:

- a) nieuwe communautaire regelgeving waarin emissiegrenswaarden en productnormen voor de relevante emissiebronnen zijn vastgelegd;
- b) ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken in het kader van de informatie-uitwisseling uit hoofde van artikel 16 van Richtlijn 96/61/EG;
- c) emissiedoelstellingen voor 2008 met betrekking tot emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden door bestaande grote verbrandingsinstallaties, door de lidstaten gerapporteerd krachtens Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de beperking van emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽¹⁾;
- d) door derde landen verwezenlijkte emissiereducties en de terzake aangegane verplichtingen, met bijzondere nadruk op in de kandidaat-landen te nemen maatregelen, en de mogelijkheid van verdere emissiereducties in regio's in de nabijheid van de Gemeenschap;
- e) nieuwe communautaire en internationale regelgeving betreffende emissies van schepen en vliegtuigen;
- f) ontwikkeling van het vervoer en eventuele verdere acties om emissies uit het vervoer te beheersen;
- g) landbouwontwikkelingen, nieuwe veestapelprognoses en verbeterde methoden van emissiereductie in de landbouwsector;
- h) grote verschuivingen op de energiemarkt binnen een lidstaat en nieuwe energieprognoses, gebaseerd op de acties van de lidstaten om aan hun internationale verplichtingen in verband met de klimaatsverandering te voldoen;
- i) een beoordeling van de huidige en de verwachte overschrijding van de kritische belasting en van de richtwaarden van de WHO voor ozon op leefniveau;
- j) mogelijke vaststelling van een voorgestelde tussentijdse doelstelling ter vermindering van de bodemeutrofiëring;

(*) Een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

⁽¹⁾ Zie blz. 12 van dit Publicatieblad.

k) nieuwe technische en wetenschappelijke gegevens, met inbegrip van een beoordeling van de onzekerheden in:

- i) de nationale emissie-inventarissen;
- ii) de ingevoerde referentiegegevens;
- iii) de kennis omtrent grensoverschrijdend transport en depositie van verontreinigende stoffen;
- iv) de kritische belastingwaarden en niveaus;
- v) het gebruikte model;

en een beoordeling van de daaruit voortvloeiende onzekerheid omtrent de nationale emissieplafonds om aan de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5 te voldoen;

- l) de vraag of voor een bepaalde lidstaat buitensporige kosten moeten worden vermeden;
- m) een vergelijking van modelberekeningen met gegevens over verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau, teneinde betere modellen te kunnen opstellen.

2. In 2012 brengt de Commissie bij het Europees Parlement en bij de Raad verslag uit over de inachtneming van de emissieplafonds van bijlage I en over de voortgang met betrekking tot de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5. Zij houdt in haar verslag rekening met de door de lidstaten krachtens artikel 8, leden 1 en 2, opgestelde verslagen en de in lid 1, onder a) tot en met m), vermelde punten.

3. In de in de leden 1 en 2 genoemde verslagen wordt met de in lid 1 genoemde factoren rekening gehouden. In het licht van deze factoren, de vorderingen met de emissielimieten voor het jaar 2010, de wetenschappelijke en technische vooruitgang, en de situatie ten aanzien van overschrijding van de kritische belastingwaarden en niveaus en de richtwaarden van de WHO voor de luchtkwaliteit onderwerpt de Commissie de geraamde kosten en baten van emissieplafonds aan verder onderzoek. Onverminderd artikel 18 van Richtlijn 96/61/EG zal de Commissie, om concurrentievervalsing te voorkomen en rekening houdend met de balans tussen baten en kosten van actie, nader onderzoeken of geharmoniseerde communautaire maatregelen moeten worden getroffen voor de meest relevante economische sectoren en producten die bijdragen aan verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau. Voorzover nodig gaan de rapporten vergezeld van voorstellen tot wijziging van de in bijlage I genoemde emissieplafonds, voorstellen tot wijziging van de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5, voorstellen voor maatregelen om te zorgen dat aan de emissieplafonds wordt voldaan, en voorstellen voor eventuele verdere emissiereducties.

Artikel 10

Samenwerking met derde landen

Om het doel van artikel 1 beter te bereiken, zetten de Commissie en eventueel de lidstaten, onverminderd artikel 300 van het EG-Verdrag, de bilaterale en multilaterale samenwerking, met derde landen en relevante internationale organisaties — zoals de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE), de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) en de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) — voort; de samenwerking omvat uitwisseling van informatie op het gebied van technisch en wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling, om aldus een betere basis te verkrijgen voor de reductie van de emissies.

Artikel 11

Comitologie

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12 van Richtlijn 96/62/EG ingestelde comité (hierna „het comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 12

Sancties

De lidstaten stellen sancties vast op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 13

Omzetting in nationaal recht

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om voor ...(*) aan de richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, ...

Voor het Europees Parlement

De Voorzitster

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE I

UITERLIJK IN 2010 TE BEREIKEN NATIONALE EMISSIEPLAFONDS VOOR SO₂, NO_x, VOS EN NH₃ ⁽¹⁾

Land	SO ₂ kiloton	NO _x kiloton	VOS kiloton	NH ₃ kiloton
Oostenrijk	39	103	159	66
België	99	176	139	74
Denemarken	55	127	85	69
Finland	110	170	130	31
Frankrijk	375	810	1 050	780
Duitsland	520	1 051	995	550
Griekenland	523	344	261	73
Ierland	42	65	55	116
Italië	475	990	1 159	419
Luxemburg	4	11	9	7
Nederland	50	260	185	128
Portugal	160	250	180	90
Spanje	746	847	662	353
Zweden	67	148	241	57
Verenigd Koninkrijk	585	1 167	1 200	297
EU-15	3 850	6 519	6 510	3 110

⁽¹⁾ Deze nationale emissieplafonds hebben tot doel dat in grote lijnen de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5 worden bereikt. Het bereiken van die doelstellingen leidt naar verwachting tot een zodanige reductie van de bodemutrofiëring, dat het communautaire areaal waar de depositie van voedingsstikstof de kritische belasting overschrijdt, vergeleken met de situatie in 1990 met ongeveer 30 procent zal afnemen.

*BIJLAGE II***METHODEN VOOR EMISSIE-INVENTARISSEN EN -PROGNOSES**

De lidstaten stellen emissie-inventarissen en -prognoses op met de methoden die in het kader van het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand zijn overeengekomen. Zij maken daarbij bij voorkeur gebruik van de gemeenschappelijke handleiding van EMEP/Corinair (*).

(*) Door het Europees Milieuagentschap opgestelde inventaris van emissies in de atmosfeer.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 14 juli 1999 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake nationale emissiemaxima voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen ⁽¹⁾. Het voorstel was gebaseerd op artikel 175, lid 1, van het Verdrag.
2. Het Europees Parlement heeft op 15 maart 2000 advies uitgebracht ⁽²⁾.
Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 8 december 1999 advies uitgebracht ⁽³⁾.
Het Comité van de Regio's heeft op 14 juni 2000 advies uitgebracht ⁽⁴⁾.
3. Op 7 november 2000 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt aangenomen overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag.

II. DOELSTELLING

Doel van de richtlijn is de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en ozonprecursoren te beperken teneinde het milieu en de menselijke gezondheid in de Gemeenschap beter te beschermen. Het voorstel voorziet voor elke lidstaat in maxima voor de totale jaarlijkse emissies van de vier verontreinigende stoffen die verzuring, eutrofiëring en ozonverontreiniging op leefniveau veroorzaken. Aan deze limieten of maxima moet uiterlijk in 2010 zijn voldaan. De betrokken verontreinigende stoffen zijn zwaveldioxyde (SO₂), stikstofoxyden (NO_x), vluchtige organische stoffen (VOS) en ammoniak (NH₃).

Volgens het voorstel moeten de lidstaten nationale programma's opstellen die hen zullen helpen om de vereiste emissieverlagingen te realiseren, maar moeten zichzelf de bijzonderheden van de specifieke beleidsopties en maatregelen bepalen. Ook moeten de lidstaten voor 2010 voor de vier verontreinigende stoffen nationale emissie-inventarissen en -prognoses opstellen en die jaarlijks bijwerken. De Commissie moet zowel in 2004 als in 2008 aan het Europees Parlement en de Raad verslag uitbrengen over de invoering van de nationale emissiemaxima en over de mate waarin de in het voorstel vervatte tussentijdse milieudoelstellingen in 2010 vermoedelijk zullen zijn verwezenlijkt.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het gemeenschappelijk standpunt van de Raad wordt weliswaar de door de Commissie voorgestelde aanpak gevolgd, maar zijn de voorgestelde tussentijdse milieudoelstellingen overeenkomstig amendement nr. 9 van het Europees Parlement overgeheveld van een bijlage naar artikel 5 van het voorstel. Aangezien de lidstaten van mening zijn dat zij zich vooralsnog niet kunnen vastleggen op de door de Commissie voorgestelde maxima, zijn wijzigingen aangebracht in bijlage I van het voorstel, waarin de emissiemaxima voor 2010 zijn opgenomen. Enkele van deze cijfers gaan echter iets verder dan de cijfers die de lidstaten zijn overeengekomen bij de ondertekening van het Protocol van Göteborg bij het ECE-Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand, ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau. De wijzigingen en toevoegingen in artikel 9 brengen voorts tot uiting dat de lidstaten willen dat deze cijfers in 2004 aan een grondig onderzoek worden onderworpen in het licht van de dan beschikbare nieuwe informatie.

⁽¹⁾ PB C 56 van 29.2.2000, blz. 34.

⁽²⁾ PB C ...

⁽³⁾ PB C 51 van 23.2.2000, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB C 317 van 6.11.2000, blz. 35.

2. **Aanvaarde amendementen van het Europees Parlement**

De Raad heeft de acht geheel of gedeeltelijk door de Commissie aanvaarde amendementen van het Europees Parlement overgenomen.

3. **Belangrijkste ingrepen van de Raad**

Artikel 5 bevat thans de tussentijdse milieudoelstellingen die aanvankelijk in bijlage II van het voorstel stonden.

Artikel 9 is anders geordend en geformuleerd om rekening te houden met de amendementen van het Parlement en om duidelijk te maken dat nagegaan zal worden of de maxima in het licht van de vorderingen ten aanzien van de tussentijdse milieudoelstellingen moeten worden herzien. Ook zal rekening worden gehouden met eventuele buitensporige kosten voor afzonderlijke lidstaten.

Artikel 10 bevat thans een verwijzing naar door de lidstaten en de Gemeenschap genomen initiatieven in verband met internationale samenwerking met derde landen en relevante organisaties.

Artikel 11 is gewijzigd om rekening te houden met de nieuwe comitologieprocedures.

Bijlage I bevat thans een verwijzing naar het resultaat dat verwacht wordt met betrekking tot de eutrofiëring van de bodem indien de emissiemaxima worden gehaald.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 52/2000

door de Raad vastgesteld op 9 november 2000

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties

(2000/C 375/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽⁴⁾ heeft bijgedragen tot de beperking en terugdringing van de luchtverontreiniging door grote stookinstallaties. Deze richtlijn dient omwille van de duidelijkheid opnieuw geformuleerd te worden.
- (2) In het vijfde milieuactieprogramma ⁽⁵⁾ wordt als doelstelling geformuleerd dat de kritische depositieniveaus van bepaalde verzurende verontreinigingen als zwaveldioxide (SO₂) en stikstofoxiden (NO_x) in geen geval mogen worden overschreden, terwijl de doelstelling ten aanzien van de luchtkwaliteit erin bestaat dat alle mensen doeltreffend moeten worden beschermd tegen erkende door luchtverontreiniging veroorzaakte gezondheidsrisico's.
- (3) Alle lidstaten hebben het Protocol van Göteborg van 1 december 1999 bij het Verdrag van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa van

1979 betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging, ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau ondertekend. Dit Protocol bevat onder andere toezeggingen om de emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden te verlagen.

- (4) De Commissie heeft een mededeling over een communautaire strategie ter bestrijding van de verzuring gepubliceerd. De herziening van Richtlijn 88/609/EEG wordt als integrerend onderdeel van deze strategie aangemerkt teneinde op lange termijn de SO₂- en NO_x-emissies voldoende te verminderen om de neerslag en de concentraties tot onder de kritische depositieniveaus te verlagen.
- (5) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, zoals vervat in artikel 5 van het Verdrag, vormt de beperking van de emissie van verzurende stoffen door grote stookinstallaties een doelstelling die door individueel optredende lidstaten onvoldoende kan worden verwezenlijkt en ongecoördineerde maatregelen bieden geen waarborg dat de gewenste doelstelling ook werkelijk wordt bereikt. Gezien de noodzaak de emissie van verzurende stoffen in de gehele Gemeenschap te beperken, is het doeltreffender maatregelen op het niveau van de Gemeenschap te nemen.
- (6) Grote stookinstallaties dragen in belangrijke mate bij tot de emissie van zwaveldioxide en stikstofoxiden in de Gemeenschap en het is nodig deze emissies te beperken; de benadering moet derhalve worden aangepast aan de uiteenlopende kenmerken van de sector grote stookinstallaties in de lidstaten.
- (7) In Richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁶⁾ is een geïntegreerde aanpak van de preventie en bestrijding van verontreiniging opgenomen, waarin alle aspecten van de milieueffecten van een installatie op geïntegreerde wijze worden beschouwd; stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW vallen binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 96/61/EG. De Commissie publiceert om de drie jaar ingevolge artikel 15, lid 3, van die richtlijn een inventaris

⁽¹⁾ PB C 300 van 29.9.1998, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 101 van 12.4.1999, blz. 55.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 14 april 1999 (PB C 219 van 30.7.1999, blz. 175), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 9 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 336 van 7.12.1988, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Richtlijn 94/66/EG van de Raad (PB L 337 van 24.12.1994, blz. 83).

⁽⁵⁾ PB C 138 van 17.5.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

- van de voornaamste verantwoordelijke emissies en bronnen, een en ander op basis van door de lidstaten verstrekte gegevens. De Raad stelt overeenkomstig artikel 18 van die richtlijn, op voorstel van de Commissie, in overeenstemming met de hiertoe in het Verdrag neergelegde procedures, emissiegrenswaarden vast in die gevallen waarin een communautair optreden noodzakelijk is gebleken, zulks met name op basis van de in artikel 16 van die richtlijn bedoelde uitwisseling van informatie.
- (8) Naleving van de in de onderhavige richtlijn vastgestelde emissiegrenswaarden dient als een noodzakelijke, maar nog ontoereikende voorwaarde te worden beschouwd om aan de eisen van Richtlijn 96/61/EG inzake het gebruik van de beste beschikbare technieken te voldoen. Deze naleving kan strengere emissiegrenswaarden, emissiegrenswaarden voor andere stoffen en andere milieucompartimenten en andere relevante voorwaarden vereisen.
- (9) De industrie heeft gedurende 15 jaar ervaring opgedaan met de invoering van technieken om de emissie van verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties te beperken.
- (10) Het protocol inzake zware metalen bij het ECE-Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand beveelt maatregelen aan om de door bepaalde installaties uitgestoten hoeveelheid zware metalen te verminderen. Het is bekend dat de vermindering van stofemissie door stofbestrijdingsinstallaties voordelen zal opleveren voor de vermindering van stofgebonden emissies van zware metalen.
- (11) In de sector grote stookinstallaties nemen installaties voor elektriciteitsopwekking een belangrijke plaats in.
- (12) Richtlijn 96/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 december 1996 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit ⁽¹⁾ moet onder andere tot gevolg hebben dat onder nieuwkomers in de sector nieuwe productiecapaciteit zal worden verdeeld.
- (13) De Gemeenschap streeft naar een beperking van de emissie van kooldioxide. Waar haalbaar biedt warmtekrachtkoppeling een waardevolle mogelijkheid om bij het brandstofverbruik het algehele rendement te verbeteren.
- (14) Reeds thans stijgt het gebruik van aardgas voor de elektriciteitsopwekking significant, hetgeen waarschijnlijk nog zal voortduren, met name door gebruikmaking van gasturbines.
- (15) Gezien de toenemende productie van energie uit biomassa, zijn specifieke emissienormen terzake gerechtvaardigd.
- (16) In de resolutie van de Raad van 24 februari 1997 betreffende een communautaire strategie voor het afvalbeheer ⁽²⁾ wordt de noodzaak van de terugwinning van afval onderstreept en is gesteld dat om een hoog niveau van milieubescherming te garanderen passende emissienormen voor de werking van afvalverbrandingsinstallaties dienen te gelden.
- (17) De industrie heeft ervaring opgedaan met technieken en apparatuur voor de meting van de belangrijkste verontreinigende stoffen die door grote stookinstallaties worden uitgestoten. De Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) is begonnen te werken aan een kader waarmee binnen de Gemeenschap vergelijkbare meetresultaten worden gewaarborgd en een hoog kwaliteitsniveau van deze metingen wordt gegarandeerd.
- (18) Er bestaat behoefte om de kennis omtrent de emissie van de belangrijkste verontreinigende stoffen door grote stookinstallaties te verbeteren. Deze informatie dient, teneinde voor het verontreinigingsniveau van een installatie werkelijk representatief te zijn, tevens met kennis omtrent het energieverbruik ervan te worden gecombineerd.
- (19) Deze richtlijn dient de termijnen waarbinnen de lidstaten Richtlijn 88/609/EEG moeten omzetten en uitvoeren, onverlet te laten,

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer, ongeacht het toegepaste brandstoftype (vaste, vloeibare of gasvormige brandstof).

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „emissie”: uitworp van stoffen in de lucht door een stookinstallatie;
2. „rookgassen”: gasvormige uitworp die vaste, vloeibare of gasvormige emissies bevat; het debiet van rookgassen wordt berekend in kubieke meter per uur bij genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa) en na aftrek van het waterdampgehalte en wordt uitgedrukt in „Nm³/h”;
3. „emissiegrenswaarde”: toelaatbare hoeveelheid van een stof die met de rookgassen van een stookinstallatie gedurende een bepaalde periode in de lucht mag worden uitgestoten; de emissiegrenswaarde wordt berekend in massa per volume rookgassen bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines en wordt uitgedrukt in „mg/Nm³”;

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.

⁽²⁾ PB C 76 van 11.3.1997, blz. 1.

4. „ontzwavelingspercentage”: de verhouding tussen de hoeveelheid zwavel die gedurende een bepaalde periode op de locatie van een stookinstallatie niet wordt uitgestoten en de hoeveelheid zwavel in de brandstof die in de stookinstallatie en de bijbehorende voorzieningen wordt ingevoerd en in dezelfde periode wordt verbruikt;
5. „exploitant”: iedere natuurlijke of rechtspersoon die de stookinstallatie exploiteert of daarover beslissende economische zeggenschap heeft of aan wie een dergelijke zeggenschap is overgedragen;
6. „brandstof”: elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de stookinstallatie wordt gevoed, met uitzondering van afvalstoffen die vallen onder Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽¹⁾, Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽²⁾ en Richtlijn 94/67/EG van de Raad van 16 december 1994 betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen ⁽³⁾, of toekomstige communautaire besluiten tot intrekking of vervanging van een of meer van deze richtlijnen;
- 7) „stookinstallatie”: elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd teneinde de aldus opgewekte warmte te gebruiken.

Deze richtlijn is slechts van toepassing op stookinstallaties die bestemd zijn voor de opwekking van energie, met uitzondering van die welke de verbrandingsproducten rechtstreeks in productieprocedures gebruiken. Deze richtlijn is met name niet van toepassing op de volgende verbrandingsinstallaties:

- a) installaties waarin de verbrandingsproducten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen, bijvoorbeeld herverhittingsovens en ovens voor warmtebehandeling;
- b) naverbrandingsinstallaties, dat wil zeggen technische voorzieningen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
- c) installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;
- d) installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;
- e) in de chemische industrie gebruikte reactoren;
- f) cokesbatterijovens;
- g) windverhitters van hoogovens;
- h) technische voorzieningen die bij de voortstuwing van een voertuig, schip of vliegtuig worden gebruikt;

- i) gasturbines die op offshore-platforms worden gebruikt;
- j) gasturbines die vóór ... (*) een vergunning hebben gekregen of waarvoor, vóór ... (*), naar het oordeel van de bevoegde autoriteit een volledige vergunning is aangevraagd, mits de installatie niet later dan ... (**) in gebruik genomen wordt, behoudens het bepaalde in artikel 8, lid 1, en bijlage IX, deel A en B.

Installaties die worden aangedreven door diesel-, benzine- of gasmotoren zijn niet aan deze richtlijn onderworpen.

Wanneer twee of meer afzonderlijke nieuwe installaties zo worden geïnstalleerd dat hun rookgassen naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten, met inachtneming van technische en economische omstandigheden, via één gemeenschappelijke schoorsteen zouden kunnen worden uitgestoten, wordt dit samenstel van installaties als één eenheid aangemerkt;

- 8. „gemengde stookinstallatie”: elke stookinstallatie die terzelfder tijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;
- 9. „nieuwe installatie”: elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, de eerste bedrijfsvergunning op of na 1 juli 1987 is verleend;
- 10. „bestaande installatie”: elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, de eerste bedrijfsvergunning vóór 1 juli 1987 is verleend;
- 11. „biomassa”: producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten, alsmede de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:
 - a) plantaardige afvalstoffen uit land- en bosbouw;
 - b) plantaardige afvalstoffen van de voedingsindustrie;
 - c) plantaardige afvalstoffen van ruwe pulpproductie en van papierproductie uit pulp;
 - d) kurkafval;
 - e) houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, wat in het bijzonder het geval is voor houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval;

⁽¹⁾ PB L 163 van 14.6.1989, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 203 van 15.7.1989, blz. 50.

⁽³⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 34.

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

12) „gasturbine”: een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet, in hoofdzaak bestaande uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten, en een turbine.

Artikel 3

1. De lidstaten stellen uiterlijk op 1 juli 1990 programma's vast voor de geleidelijke vermindering van de totale jaarlijkse emissies van bestaande installaties. In deze programma's worden zowel het tijdschema als de uitvoeringsbepalingen voor de desbetreffende programma's vastgesteld.

2. Overeenkomstig de in lid 1 bedoelde programma's blijven de lidstaten voldoen aan de in bijlage I, kolom 1 tot en met 6, voor zwaveldioxide en in bijlage II, kolom 1 tot en met 4, voor stikstofdioxiden vastgestelde emissieplafonds en percentages, zulks op de in die bijlagen gestelde data en totdat de bepalingen van artikel 4 betreffende bestaande installaties zijn uitgevoerd.

3. Gedurende de uitvoering van de programma's stellen de lidstaten eveneens de totale jaarlijkse emissies vast overeenkomstig bijlage IX, deel C.

4. Indien een ingrijpende en onverwachte verandering van de vraag naar energie of van de beschikbaarheid van bepaalde brandstoffen of bepaalde opwekkingsinstallaties ernstige technische moeilijkheden oplevert voor de tenuitvoerlegging van het programma dat een lidstaat krachtens lid 1 heeft opgesteld, neemt de Commissie op verzoek van de betrokken lidstaat en rekening houdend met de toedracht van dat verzoek, een besluit om ten aanzien van die lidstaat de emissieplafonds en/of de data van de bijlagen I en II te wijzigen; zij deelt dit besluit aan de Raad en aan de lidstaten mede. Elke lidstaat kan het besluit van de Commissie binnen drie maanden ter beoordeling aan de Raad voorleggen. De Raad kan binnen drie maanden met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 4

1. De lidstaten treffen passende maatregelen teneinde te bewerkstelligen dat iedere bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, iedere bedrijfsvergunning voor een nieuwe stookinstallatie — waarvoor vóór ... (*) naar het oordeel van de bevoegde autoriteit een volledige vergunning is aangevraagd, mits de installatie uiterlijk ... (**) in gebruik genomen wordt — voorschriften bevat met betrekking tot de inachtname van de in deel A van de bijlagen III tot en met VII voor zwaveldioxide, stikstofdioxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden.

2. De lidstaten treffen passende maatregelen teneinde te bewerkstelligen dat iedere bouwvergunning of, bij gebreke van een dergelijke procedure, iedere bedrijfsvergunning voor een

andere nieuwe stookinstallatie dan die welke zijn bedoeld in lid 1, voorschriften bevat met betrekking tot de inachtname van de in deel B van de bijlagen III tot en met VII voor zwaveldioxide, stikstofdioxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden.

3. Onverminderd Richtlijn 96/61/EG en Richtlijn 96/62/EG van de Raad van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit ⁽¹⁾ bereiken de lidstaten uiterlijk op 1 januari 2008 significante emissiereducties, door

- a) passende maatregelen te treffen om te bewerkstelligen dat alle bedrijfsvergunningen voor bestaande installaties voorschriften bevatten met betrekking tot de inachtname van de voor nieuwe stookinstallaties vastgestelde emissiegrenswaarden voor nieuwe installaties, als bedoeld in lid 1; of
- b) ervoor te zorgen dat bestaande installaties onderworpen worden aan het in lid 6 bedoelde nationale emissiereductieplan,

en, wanneer zulks passend is, door de artikelen 5, 6, 8 en 9 toe te passen.

4. Onverminderd de Richtlijnen 96/61/EG en 96/62/EG kunnen bestaande installaties worden vrijgesteld van de verplichting tot inachtname van de in lid 3 bedoelde emissiegrenswaarden en van opneming in het nationale emissiereductieplan, op voorwaarde dat:

- a) de exploitant van een bestaande installatie zich in een schriftelijke verklaring die uiterlijk op 30 juni 2004 aan de bevoegde autoriteit wordt overgelegd, ertoe verbindt om de installatie vanaf 1 januari 2008 niet langer dan 20 000 uren in bedrijf te nemen;
- b) de exploitant elk jaar aan de bevoegde autoriteit meedeelt hoeveel van de resterende exploitatietijd hij reeds heeft gebruikt en nog zal gebruiken.

5. De lidstaten kunnen eisen dat strengere emissiegrenswaarden en uitvoeringstermijnen in acht worden genomen dan die welke in de leden 1 tot en met 4 en in artikel 11 zijn genoemd; ook kunnen zij andere verontreinigende stoffen opnemen en aanvullende eisen stellen of de aanpassing van de installaties aan de technische vooruitgang voorschrijven.

6. Onverminderd de onderhavige richtlijn en Richtlijn 96/61/EG, en met inachtname van de kosten en baten en hun verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake nationale emissieplafonds ⁽²⁾ en Richtlijn 96/62/EG, kunnen de lidstaten voor bestaande installaties een nationaal emissiereductieplan opstellen en uitvoeren waarin onder meer, de plafonds van de bijlagen I en II in acht genomen worden.

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 296 van 21.11.1996, blz. 55.

⁽²⁾ Zie blz. 1 van dit Publicatieblad.

Het nationale emissiereductieplan brengt de totale jaarlijkse emissies van NO_x, SO₂ en stof van bestaande installaties terug tot de niveaus die bereikt zouden zijn als de in lid 3, onder a), bedoelde emissiegrenswaarden waren toegepast op de bestaande installaties die in het jaar 2000 in bedrijf zijn (met inbegrip van die installaties die in 2000 worden onderworpen aan een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd saneringsplan teneinde te voldoen aan de door de nationale wetgeving vereiste emissiereductie) en op basis van de effectieve jaarlijkse exploitatietijd, de gebruikte brandstof en het thermische vermogen, berekend op basis van het gemiddelde van de afgelopen vijf jaar van exploitatie, tot en met het jaar 2000.

De sluiting van een in het nationale emissiereductieplan opgenomen installatie heeft niet tot gevolg dat de totale jaarlijkse emissies van de resterende installaties van het plan worden verhoogd.

Een bestaande of nieuwe installatie kan in geen geval op grond van een nationaal emissiereductieplan worden vrijgesteld van de bepalingen van de desbetreffende communautaire wetgeving, onder meer Richtlijn 96/61/EG.

Voor nationale emissiereductieplannen gelden de volgende voorwaarden:

- a) het plan bevat doelstellingen en daarvan afgeleide streefgetallen, maatregelen en tijdschema's om die doelstellingen en streefgetallen te halen, alsmede een controlemechanisme;
 - b) de lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op ... (*) in kennis van hun nationale emissiereductieplan;
 - c) binnen zes maanden na de kennisgeving van punt b) beoordeelt de Commissie of het plan al dan niet beantwoordt aan de vereisten van dit lid 6. Wanneer de Commissie van mening is dat dit niet het geval is, stelt zij de lidstaat daarvan in kennis en deelt de lidstaat binnen de drie daaropvolgende maanden mee welke maatregelen genomen zijn om aan de vereisten van dit lid tegemoet te komen;
 - d) de Commissie stelt uiterlijk op ... (**) richtsnoeren op om de lidstaten bij de uitwerking van hun plannen bij te staan.
7. Uiterlijk op 31 december 2004 zal de Commissie, in het licht van de vooruitgang die geboekt is om de volksgezondheid te beschermen en de communautaire milieudoelstellingen inzake verzuring en luchtkwaliteit overeenkomstig Richtlijn 96/62/EG te halen, het Europees Parlement en de Raad een verslag voorleggen met een beoordeling van:
- a) de noodzaak van verdere maatregelen;
 - b) kosteneffectiviteit, kosten en baten van verdere emissiereductie in de sector van de grote stookinstallaties in de lidstaten in vergelijking met andere sectoren;
 - c) de technische en economische haalbaarheid van de emissiereductie;
 - d) de gevolgen van zowel de normen voor de sector grote stookinstallaties, inclusief de bepalingen voor binnenlandse vaste brandstoffen, als de concurrentiesituatie op de energiemarkt, voor het milieu en de interne markt;
 - e) alle nationale emissiereductieplannen die de lidstaten op grond van lid 6 hebben verstrekt.
8. Het in lid 7 bedoelde verslag gaat zo nodig vergezeld van passende voorstellen, met inachtneming van Richtlijn 96/61/EG.

Artikel 5

In afwijking van het bepaalde in bijlage III geldt het volgende:

1. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van 400 MW of meer die niet meer dan 2 200 uur per jaar in bedrijf zijn (voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar) geldt een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³.

Deze bepaling is niet van toepassing op nieuwe installaties waarvoor de vergunning overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend.

2. Installaties die vaste brandstoffen van eigen bodem stoken, mogen de grenswaarden van bijlage III overschrijden, indien de voor de installaties vastgestelde SO₂-emissiegrenswaarde door de bijzondere eigenschappen van de brandstof niet zonder overmatig dure technieken in acht kan worden genomen. Dit neemt niet weg dat deze installaties ten minste moeten voldoen aan bijlage VIII.
3. Tot en met 31 december 1999 mag Spanje vergunningen afgeven voor nieuwe, vóór eind 2005 in bedrijf te stellen krachtinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 500 MW of meer, waarin van eigen bodem afkomstige of geïmporteerde vaste brandstoffen worden gestookt en die aan de volgende vereisten voldoen:

- a) voor geïmporteerde vaste brandstoffen een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³;
- b) voor van eigen bodem afkomstige vaste brandstoffen minimaal 60 % ontzwaveling,

mits de totale toegestane capaciteit van installaties waarvoor deze afwijking geldt, niet meer bedraagt dan:

- 2 000 MWe voor installaties die vaste brandstoffen van eigen bodem stoken;

(*) 24 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

- 7 500 MWe voor installaties die geïmporteerde vaste brandstoffen stoken, ofwel — indien dat lager is — 50 % van de totale nieuwe capaciteit van alle installaties op vaste brandstoffen waarvoor uiterlijk op 31 december 1999 een vergunning is afgegeven.

Artikel 6

De lidstaten kunnen, voor installaties waar bruinkool van eigen bodem wordt gestookt, een overschrijding van de overeenkomstig artikel 4 vastgestelde grenswaarden toestaan, indien ondanks de toepassing van de beste beschikbare maar niet overmatig dure technologie, ernstige problemen in verband met de aard van de bruinkool zulks vereisen en bruinkool een essentiële brandstof is voor deze installaties.

Dergelijke gevallen worden onmiddellijk ter kennis van de Commissie gebracht; over de te treffen maatregelen wordt met de Commissie overleg gepleegd.

Deze bepaling is niet van toepassing op nieuwe installaties waarvoor de vergunning overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend.

Artikel 7

De lidstaten dragen er zorg voor dat voor nieuwe installaties waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4, lid 2, of voor installaties waarop artikel 11 van toepassing is, de technische en economische haalbaarheid van warmtekrachtkoppeling wordt onderzocht. Indien de haalbaarheid wordt bevestigd, rekening houdend met de markt- en distributiesituatie, worden de installaties in die zin ontworpen.

Artikel 8

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat in de in artikel 4 genoemde vergunningen voorschriften bevatten inzake procedures bij storingen of uitvallen van de zuiveringsinrichting. Meer bepaald verlangt de bevoegde autoriteit dat de exploitant ingeval de zuiveringsinrichting is uitgevallen en niet binnen 24 uur weer normaal functioneert, de installatie geheel of gedeeltelijk stillegt of met een weinig vervuilende brandstof in werking houdt. In elk geval wordt de bevoegde autoriteit binnen 48 uur op de hoogte gesteld. De som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting mag in een periode van twaalf maanden in geen geval meer bedragen dan 120 uur. De bevoegde autoriteit kan uitzonderingen toestaan op de limieten van 24 uur en 120 uur, wanneer, naar haar oordeel:

- a) het absoluut noodzakelijk is om de energievoorziening in stand te houden, of
- b) de installatie met de uitgevallen inrichting anders voor een beperkte tijd zou worden vervangen door een installatie die over het geheel genomen een hogere emissie zou veroorzaken.

2. De bevoegde autoriteit kan de verplichting tot het naleven van de in artikel 4 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waar voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoekt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen. De Commissie wordt onverwijld op de hoogte gesteld van dergelijke gevallen.

3. De bevoegde autoriteit kan vrijstelling verlenen van de verplichte emissiegrenswaarden van artikel 4 voor een installatie die normaliter gasvormige brandstof gebruikt maar die als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening uitzonderlijk een andere brandstof moet gebruiken en die zonder vrijstelling zou moeten worden uitgerust met een zuiveringsinrichting, en dit voor maximum tien dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden.

Artikel 9

1. Bij de toekenning van de vergunning van artikel 4, leden 1 en 2, aan installaties die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen worden gevoed, en voor dergelijke installaties die vallen onder artikel 4, lid 3, of artikel 11, stelt de bevoegde autoriteit de emissiegrenswaarden als volgt vast:

- a) ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in de bijlagen III tot en met VII;
- b) ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;
- c) ten derde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

2. In polyvalente stookinstallaties die distillatie- en omzittingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, zijn, niettegenstaande het bepaalde in lid 1, de voorschriften inzake de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde (bepalende brandstof) onverminderd van toepassing, indien tijdens de werking van de installatie het aandeel van de door deze brandstof geleverde warmte ten minste 50 % bedraagt van de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen.

Indien het aandeel van de beslissende brandstof kleiner dan 50 % is, wordt de emissiegrenswaarde naar rato van de door elke brandstof geleverde warmte en gelet op de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen als volgt bepaald:

- a) ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in de bijlagen III tot en met VII;
 - b) ten tweede, door de emissiegrenswaarde te berekenen voor de bepalende brandstof (de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde op grond van de bijlagen III tot en met VII of, in geval van twee brandstoffen met dezelfde emissiegrenswaarde, de brandstof die de grootste hoeveelheid warmte levert): deze waarde wordt verkregen door de in de bijlagen III tot en met VII vermelde grenswaarde voor deze brandstof met twee te vermenigvuldigen en van de uitkomst ervan de emissiegrenswaarde voor de brandstof met de laagste emissiegrenswaarde af te trekken;
 - c) ten derde, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door de berekende emissiegrenswaarde van de bepalende brandstof te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door de bepalende brandstof geleverde warmte en elk der andere grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;
 - d) ten vierde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.
3. Als alternatief voor lid 2 kunnen voor zwaveldioxide de volgende gemiddelde emissiegrenswaarden, ongeacht de gebruikte brandstofcombinaties, worden toegepast:

- a) voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 4, leden 1 en 3: 1 000 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij;
- b) voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 4, lid 2: 600 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij, met uitzondering van gasturbines.

De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat de toepassing van deze bepaling niet tot een verhoging van de emissies van bestaande installaties leidt.

4. Bij de toekenning van de in artikel 4, leden 1 en 2, bedoelde vergunning aan installaties die beurtelings met twee of meer brandstoffen worden gevoed en in het geval van dergelijke installaties waarop artikel 4, lid 3, of artikel 11 van toepassing is, zijn de in de bijlagen III tot en met VII genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

Artikel 10

Rookgassen uit stookinstallaties worden op gecontroleerde wijze uitgestoten via een schoorsteen. De uitstootvoorschriften worden vermeld in de vergunning van artikel 4, alsook in die voor installaties waarop artikel 11 van toepassing is. De bevoegde autoriteit zorgt er met name voor dat de schoorsteenhoogte zo wordt berekend, dat er geen gevaar bestaat voor gezondheid of milieu.

Artikel 11

Bij uitbreiding van een stookinstallatie met ten minste 50 MW, zijn de emissiegrenswaarden van deel B van de bijlagen III tot en met VII van toepassing op het nieuwe gedeelte van de installatie; zij worden vastgesteld op grond van het thermische vermogen van de gehele installatie. Dit geldt niet voor de gevallen bedoeld in artikel 9, leden 2 en 3.

Heeft de exploitant van een stookinstallatie een wijziging voor in de zin van de artikelen 2, lid 10, onder b), en 12, lid 2, van Richtlijn 96/61/EG, dan zijn de emissiegrenswaarden van deel B van de bijlagen III tot en met VII met betrekking tot SO₂, NO_x en stofdeeltjes van toepassing.

Artikel 12

De lidstaten zorgen ervoor dat ingeval stookinstallaties worden gebouwd die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu in een andere lidstaat, alle passende informatie wordt uitgewisseld en overleg wordt gepleegd overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 inzake de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾.

Artikel 13

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om de controle, overeenkomstig bijlage IX, deel A, op de emissies van de door deze richtlijn bestreken stookinstallaties alsmede op alle overige waarden die voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn zijn vereist, te verzekeren. Zij kunnen verlangen dat een dergelijke controle voor rekening van de exploitant geschiedt.

Artikel 14

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de exploitant de bevoegde autoriteiten binnen een redelijke termijn in kennis stelt van de resultaten van de continuummetingen, de controle op de meetapparatuur, de niet-continue metingen en alle overige metingen die werden verricht om de naleving van deze richtlijn te kunnen beoordelen.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van de Raad (PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5).

Artikel 15

1. Bij continumetingen worden de in deel A van de bijlagen III tot en met VII bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien uit de evaluatie van de resultaten voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat

- a) geen kalendermaandgemiddelde boven de emissiegrenswaarden ligt, en
- b) in het geval van:
 - i) zwaveldioxide en stof, 97 % van alle 48-uursgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te boven gaat;
 - ii) stikstofoxiden, 95 % van alle 48-uursgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te boven gaat.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

2. Indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingmethoden zijn vereist, worden de in de bijlagen III tot en met VII bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien de resultaten van alle meetcycli of van deze andere methoden, die overeenkomstig de door de bevoegde overheid vastgelegde regels zijn bepaald en vastgesteld, de emissiegrenswaarden niet overschrijden.

3. In de gevallen bedoeld in artikel 5, leden 2 en 3, worden de ontzwavelingspercentages geacht te zijn bereikt, indien uit de evaluatie van metingen die zijn verricht overeenkomstig bijlage IX, deel A, punt 3, blijkt dat alle kalendermaandgemiddelden of alle voortschrijdende maandgemiddelden voldoen aan de vereisten betreffende de ontzwavelingspercentages.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

4. Voor nieuwe installaties met een vergunning die overeenkomstig artikel 4, lid 2, is verleend, worden de emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien voor de bedrijfsuren in een kalenderjaar:

- a) geen gevalideerd daggemiddelde hoger is dan de toepasselijke cijfers in deel B van de bijlagen III tot en met VII;
- b) 95 % van alle gevalideerde uurgemiddelden in één jaar niet hoger is dan 200 % van de toepasselijke cijfers in deel B van de bijlagen III tot en met VII.

De „gevalideerde gemiddelden” worden bepaald overeenkomstig bijlage IX, deel A, punt 6.

Met de in artikel 8 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

Artikel 16

1. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 31 december 1990 in kennis van de volgens artikel 3, lid 1, opgestelde programma's.

Uiterlijk één jaar na afloop van elke fase van de emissievermindering van bestaande installaties, leggen de lidstaten aan de Commissie een beknopt rapport voor over de resultaten van de uitvoering van de programma's.

Tevens is een tussentijds rapport vereist halverwege elke fase.

2. De in lid 1 bedoelde rapporten bevatten een overzicht van:

- a) alle stookinstallaties die onder deze richtlijn vallen,
- b) de emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden, uitgedrukt in ton per jaar en als concentratie van deze stoffen in de rookgassen,
- c) de reeds genomen of voorgenomen maatregelen om de emissies te verminderen, en van de wijzigingen in de keuze van de gebruikte brandstof,
- d) de uitgevoerde of voorgenomen wijzigingen in de bedrijfsvoering,
- e) de uitgevoerde of voorgenomen definitieve stillegging van stookinstallaties, en
- f) in voorkomend geval, de emissiegrenswaarden die volgens de programma's voor bestaande installaties gelden.

Bij de bepaling van de jaarlijkse emissies en de concentraties verontreinigende stoffen in de rookgassen houden de lidstaten rekening met de artikelen 13, 14 en 15.

3. De lidstaten die artikel 5 toepassen, brengen daarover jaarlijks verslag uit aan de Commissie.

Artikel 17

De lidstaten stellen sancties vast op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.

Artikel 18

1. Richtlijn 88/609/EEG wordt met ingang van ... (*) ingetrokken, onverminderd de daarin vastgelegde termijnen voor omzetting en toepassing ervan, zoals ook vermeld in bijlage X bij deze richtlijn.

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. Verwijzingen naar Richtlijn 88/609/EEG worden uitgelegd als verwijzingen naar de onderhavige richtlijn en gelezen overeenkomstig de concordantietabel in bijlage XI.

Artikel 19

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. Voor bestaande installaties en nieuwe installaties waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4, lid 1, is bijlage IX, deel A, punt 2, vanaf ... (**) van toepassing.

3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 20

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE I

PLAFONDS EN STREEFCIJFERS VOOR DE VERMINDERING VAN SO₂-EMISSIES VOOR BESTAANDE INSTALLATIES ⁽¹⁾/₍₂₎

Lidstaat	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	SO ₂ -emissies van grote stookinstallaties in 1980 (in kiloton)	Emissieplafond (in kiloton/jaar)			Vermindering in % t.o.v. emissies in 1980			Vermindering in % t.o.v. aangepaste emissies van 1980		
		Fase 1	Fase 2	Fase 3	Fase 1	Fase 2	Fase 3	Fase 1	Fase 2	Fase 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
België	530	318	212	159	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Denemarken	323	213	141	106	-34	-56	-67	-40	-60	-70
Duitsland	2 225	1 335	890	668	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Griekenland	303	320	320	320	+6	+6	+6	-45	-45	-45
Spanje	2 290	2 290	1 730	1 440	0	-24	-37	-21	-40	-50
Frankrijk	1 910	1 146	764	573	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Ierland	99	124	124	124	+25	+25	+25	-29	-29	-29
Italië	2 450	1 800	1 500	900	-27	-39	-63	-40	-50	-70
Luxemburg	3	1,8	1,5	1,5	-40	-50	-60	-40	-50	-50
Nederland	299	180	120	90	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Portugal	115	232	270	206	+102	+135	+79	-25	-13	-34
Verenigd Koninkrijk	3 883	3 106	2 330	1 553	-20	-40	-60	-20	-40	-60
Oostenrijk	90	54	36	27	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Finland	171	102	68	51	-40	-60	-70	-40	-60	-70
Zweden	112	67	45	34	-40	-60	-70	-40	-60	-70

(1) Na 1 juli 1987 toegestane capaciteit kan extra emissies veroorzaken.

(2) Emissies door stookinstallaties waarvoor vóór 1 juli 1987 een vergunning is afgegeven, maar die op die datum nog niet in bedrijf waren en waarmee geen rekening is gehouden bij de in deze bijlage vastgestelde emissieplafonds, moeten ofwel voldoen aan de voorwaarden van deze richtlijn voor nieuwe stookinstallaties ofwel worden meegeteld bij de totale emissies van de bestaande installaties, die de in deze bijlage vastgestelde plafonds niet mogen overschrijden.

BIJLAGE II

PLAFONDS EN STREEFCIJFERS VOOR DE VERMINDERING VAN NO_x-EMISSIES VOOR BESTAANDE INSTALLATIES ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Lidstaat	0	1	2	3	4	5	6
	NO _x -emissies (als NO ₂) van grote stookinstallaties in 1980 (in kiloton)	NO _x -emissieplafonds (in kiloton/jaar)		Vermindering in % t.o.v. emissies in 1980		Vermindering in % t.o.v. aangepaste emissies van 1980	
		Fase 1993 ⁽³⁾	Fase 1998	Fase 1993 ⁽³⁾	Fase 1998	Fase 1993 ⁽³⁾	Fase 2 1998
België	110	88	66	-20	-40	-20	-40
Denemarken	124	121	81	-3	-35	-10	-40
Duitsland	870	696	522	-20	-40	-20	-40
Griekenland	36	70	70	+94	+94	0	0
Spanje	366	368	277	+1	-24	-20	-40
Frankrijk	400	320	240	-20	-40	-20	-40
Ierland	28	50	50	+79	+79	0	0
Italië	580	570	428	-2	-26	-20	-40
Luxemburg	3	2,4	1,8	-20	-40	-20	-40
Nederland	122	98	73	-20	-40	-20	-40
Portugal	23	59	64	+ 157	+ 178	-8	0
Verenigd Koninkrijk	1 016	864	711	-15	-30	-15	-30
Oostenrijk	19	15	11	-20	-40	-20	-40
Finland	81	65	48	-20	-40	-20	-40
Zweden	31	25	19	-20	-40	-20	-40

⁽¹⁾ Na 1 juli 1987 toegestane capaciteit kan extra emissies veroorzaken.

⁽²⁾ Emissies door stookinstallaties waarvoor vóór 1 juli 1987 een vergunning is afgegeven, maar die op die datum nog niet in bedrijf waren en waarmee geen rekening is gehouden bij de in deze bijlage vastgestelde emissieplafonds, moeten ofwel voldoen aan de voorwaarden van deze richtlijn voor nieuwe stookinstallaties ofwel worden meegeteld bij de totale emissies van de bestaande installaties, die de in deze bijlage vastgestelde plafonds niet mogen overschrijden.

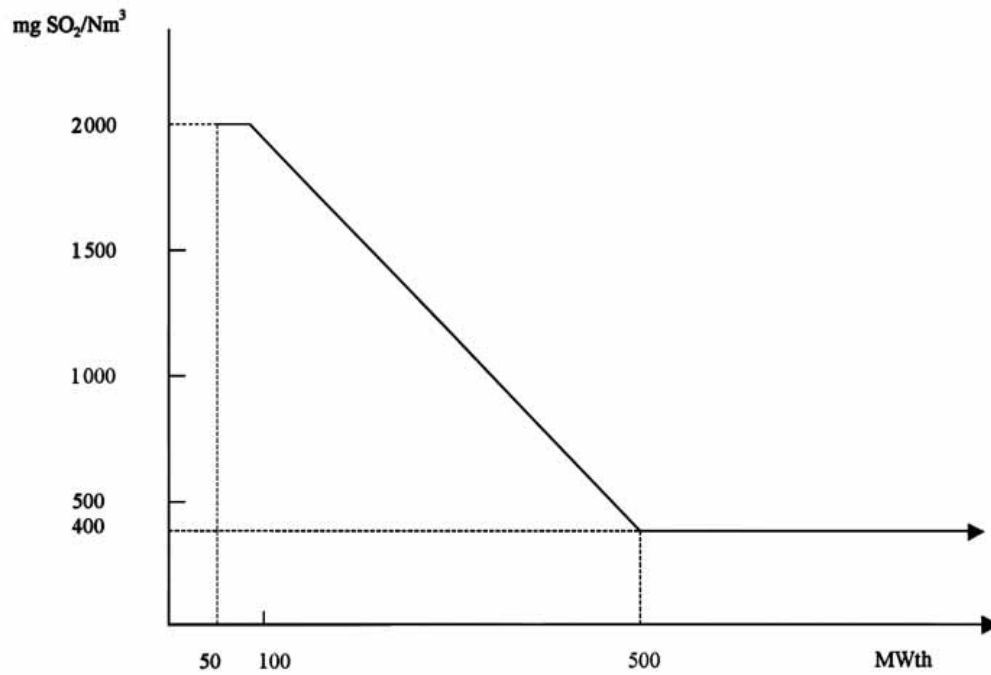
⁽³⁾ De lidstaten mogen om technische redenen de datum van fase 1 voor vermindering van NO_x-emissies met ten hoogste twee jaar uitstellen door de Commissie binnen één maand na kennisgeving van deze richtlijn daarvan in kennis te stellen.

BIJLAGE III

EMISSIEGRENSWAARDEN VOOR SO₂

Vaste brandstoffen

- A. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 6 %), voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3

- B. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 6 %), voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2, met uitzondering van gasturbines

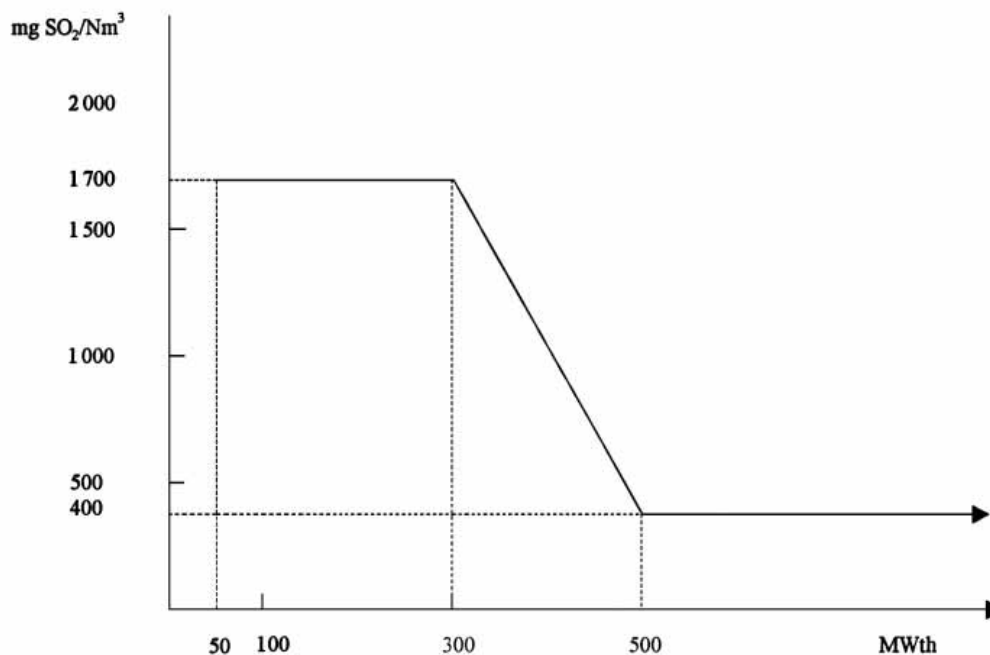
Soort brandstof	50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
Biomassa	200	200	200
Algemeen	850	850 tot 200 (lineaire daling)	200

BIJLAGE IV

EMISSIEGRENSWAARDEN VOOR SO₂

Vloeibare brandstoffen

- A. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 3 %), voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3

- B. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 3 %), voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2, met uitzondering van gasturbines

50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
850	850 tot 200 (lineaire daling)	200

Voor twee installaties met een nominaal thermisch vermogen van 250 MWth op Kreta en Rhodos die vóór 31 december 2007 een vergunning moeten krijgen, is een emissiegrenswaarde van 1 700 mg/Nm³ van toepassing.

BIJLAGE V

EMISSIEGRENSWAARDEN VOOR SO₂

Gasvormige brandstoffen

- A. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 3 %), voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3:

Soort brandstof	Emissiegrenswaarden (in mg/Nm ³)
Gasvormige brandstoffen in het algemeen	35
Vloeibaar gemaakt gas	5
Gassen met lage calorische waarde, verkregen door vergassing van raffinaderij-residuen, cokesovengas, hoogovengas	800
Gas verkregen door vergassing van kolen	(¹)

(¹) De Raad zal de voor dit gas geldende emissiegrenswaarden later vaststellen aan de hand van voorstellen die de Commissie in het licht van verdere technische ervaring zal doen.

- B. Emissiegrenswaarden voor SO₂, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 3 %), voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2:

Gasvormige brandstoffen in het algemeen	35
Vloeibaar gemaakt gas	5
Gassen met lage calorische waarde uit cokesovens	400
Gassen met lage calorische waarde uit hoogovens	200

BIJLAGE VI

EMISSIEGRENSWAARDEN VOOR NO_x (GEMETEN ALS NO₂)

- A. Emissiegrenswaarden voor NO_x, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 6 % voor vaste brandstoffen, 3 % voor vloeibare en gasvormige brandstoffen) voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3

Soort brandstof	Emissiegrenswaarden (in mg/Nm ³)
Vast, in het algemeen	650
Vast, met minder dan 10 % vluchtige bestanddelen	1 300
Vloeibaar	450
Gasvormig	350

- B. Emissiegrenswaarden voor NO_x, uitgedrukt in mg/Nm³ voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2, met uitzondering van gasturbines

Vaste brandstoffen (O₂-gehalte: 6 %)

Soort brandstof	50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
Biomassa en algemeen	400	300	200

Vloeibare brandstoffen (O₂-gehalte: 3 %)

50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
400	300	200

Voor twee installaties met een nominaal thermisch vermogen van 250 MWth op Kreta en Rhodos die vóór 31 december 2007 een vergunning moeten krijgen, is een emissiegrenswaarde van 400 mg/Nm³ van toepassing.

Gasvormige brandstoffen (O₂-gehalte: 3 %)

	50 tot 300 MWth	> 300 MWth
Aardgas ⁽¹⁾	150	100
Overige gassen	200	200

Gasturbines

Emissiegrenswaarden voor NO_x, uitgedrukt in mg/Nm³ (O₂-gehalte: 15 %), voor één gasturbine-eenheid overeenkomstig artikel 4, lid 2 (de grenswaarden gelden uitsluitend bij een belasting boven 70 %)

	> 50 MWth (thermisch vermogen bij ISO-omstandigheden)
Aardgas ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾
Vloeibare brandstoffen ⁽³⁾	120
Gasvormige brandstoffen (behalve aardgas)	120

Deze grenswaarden zijn niet van toepassing op gasturbines die, voor noodgevallen, minder dan 500 uur per jaar in bedrijf zijn. De exploitant van dergelijke installaties dient elk jaar een overzicht van dergelijke bedrijfsuren bij de bevoegde autoriteit in te dienen.

Opmerkingen

- (¹) Onder aardgas wordt verstaan in de natuur voorkomend methaan met maximaal 20 % (v/v) inerte en andere bestanddelen.
- (²) 75 mg/Nm³ in de volgende gevallen, waarin het rendement van de gasturbine vastgesteld wordt bij ISO-basisbelastingsomstandigheden:
- gasturbines die in een systeem met warmtekrachtkoppeling worden gebruikt met een totaal rendement van meer dan 75 %;
 - gasturbines die in een warmtekrachtcentrale worden gebruikt met een gemiddeld jaarlijks totaal elektriciteitsrendement van meer dan 55 %;
 - gasturbines voor mechanische aandrijving.
- Voor single-cyclus-gasturbines die niet in één van deze drie categorieën vallen, maar een rendement hebben dat hoger is dan 35 % (bepaald bij ISO-basisbelastingsomstandigheden), wordt de emissiegrenswaarde vastgesteld op $50 \cdot \eta / 35$, waarbij het als percentage uitgedrukte (en bij ISO-basisbelastingsomstandigheden bepaalde) rendement van de gasturbine is.
- (³) Deze emissiegrenswaarde geldt uitsluitend voor gasturbines die met lichte en middeldestillaten worden gestookt.

BIJLAGE VII

EMISSIEGRENSWAARDEN VOOR STOF

- A. Emissiegrenswaarden voor stof, uitgedrukt in mg/Nm^3 (O_2 -gehalte: 6 % voor vaste brandstoffen, 3 % voor vloeibare en gasvormige brandstoffen) voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3

Soort brandstof	Thermisch vermogen (in MWth)	Emissiegrenswaarden (in mg/Nm^3)
Vast	≥ 500	50
	< 500	100
Vloeibaar ⁽¹⁾	Alle installaties	50
Gasvormig	Alle installaties	5 als regel 10 voor hoogovengas 50 voor door de ijzer- en staalindustrie geproduceerd gas dat elders kan worden gebruikt

⁽¹⁾ Er mag een emissiegrenswaarde van $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ worden gehanteerd voor installaties met een thermisch vermogen van minder dan 500 MWth waarin vloeibare brandstof met een asgehalte van meer dan 0,06 % wordt gestookt.

- B. Emissiegrenswaarden voor stof, uitgedrukt in mg/Nm^3 voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2, met uitzondering van gasturbines

Vaste brandstoffen (O_2 -gehalte: 6 %)

50 tot 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Vloeibare brandstoffen (O_2 -gehalte: 3 %)

50 tot 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Voor twee installaties met een nominaal thermisch vermogen van 250 MWth op Kreta en Rhodos die vóór 31 december 2007 een vergunning moeten krijgen, is een emissiegrenswaarde van $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ van toepassing.

Gasvormige brandstoffen (O_2 -gehalte: 3 %)

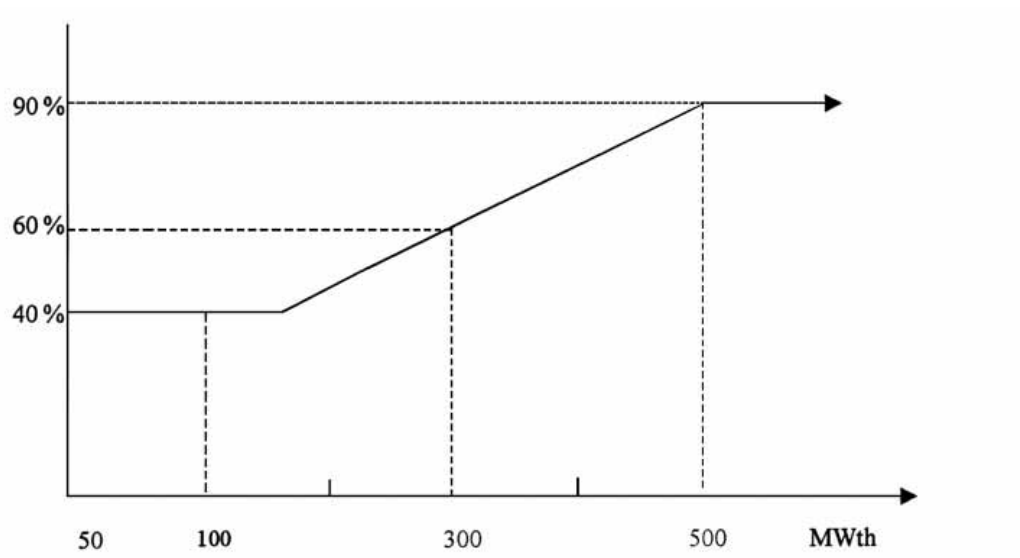
Normaliter	5
Voor hoogovengas	10
Voor door de ijzer- en staalindustrie geproduceerd gas dat elders kan worden gebruikt	30

BIJLAGE VIII

ONTZWAVELINGSPERCENTAGE

(overeenkomstig artikel 5, lid 2)

- A. Ontzwavelingspercentage voor nieuwe en bestaande installaties overeenkomstig respectievelijk artikel 4, lid 1, en artikel 4, lid 3

- B. Ontzwavelingspercentage voor nieuwe installaties overeenkomstig artikel 4, lid 2

50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
92 %	92 %	92 %

NB: Het ontzwavelingspercentage geldt niet voor installaties met een SO₂-emissie van maximaal 300 mg/Nm³.

BIJLAGE IX

EMISSIEMETING

A. REGELS VOOR DE METING EN BEOORDELING VAN DE EMISSIES VAN STOOKINSTALLATIES

1. Tot ... (*)

Tot die datum vindt de meting van de concentraties zwaveldioxide, stof en stikstofoxiden voor nieuwe installaties waaraan een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4, lid 1, met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW continu plaats. De controle op zwaveldioxide en stof kan echter worden beperkt tot niet-continue metingen of andere geschikte bepalingmethoden, indien voor de bepaling van de concentraties gebruik kan worden gemaakt van zulke metingen of methoden, die door de bevoegde autoriteiten moeten worden getoetst en goedgekeurd.

In het geval van nieuwe, niet in de eerste alinea bedoelde installaties waaraan een vergunning is verleend overeenkomstig artikel 4, lid 1, kunnen de bevoegde autoriteiten eisen dat continumetingen voor die drie verontreinigende stoffen plaatsvinden wanneer zij dat noodzakelijk achten. Indien geen continumetingen worden vereist, worden geregeld niet-continue metingen of andere door de bevoegde autoriteiten goedgekeurde geschikte bepalingmethoden gebruikt om de in de emissies aanwezige hoeveelheid van de bovengenoemde stoffen te beoordelen.

2. Met ingang van ... (**) en onverminderd artikel 19, lid 2

Vanaf die datum eisen de bevoegde autoriteiten continumetingen van de concentraties zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof van afvalgassen van elke stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer.

In afwijking daarvan zijn continumetingen niet voorgeschreven in de volgende gevallen:

- voor stookinstallaties met een levensduur van minder dan 10 000 bedrijfsuren;
- voor zwaveldioxide en stof van ketels en gasturbines die met aardgas worden gestookt;
- voor zwaveldioxide van gasturbines en ketels die gestookt worden met olie waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is;
- voor zwaveldioxide van met biomassa gestookte ketels, wanneer de exploitant kan aantonen dat de SO₂-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden.

Wanneer geen continumetingen voorgeschreven zijn, moeten ten minste om de zes maanden niet-continue metingen plaatsvinden. Als alternatief kunnen passende, door de bevoegde autoriteiten te controleren en goed te keuren bepalingmethoden worden gebruikt om de in de emissies aanwezige hoeveelheid van bovengenoemde verontreinigende stoffen te beoordelen. Daarbij worden de betrokken normen van het Europees Comité voor Normalisatie (CEN) gebruikt zodra die beschikbaar zijn. Indien er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, dan wel nationale of internationale normen die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren, toegepast.

3. In het geval van installaties die moeten voldoen aan de ontzwavelingseisen vastgesteld in artikel 5, leden 2 en 3, zijn de in punt 2 genoemde voorschriften betreffende het meten van SO₂-emissies van toepassing. Bovendien moet het zwavelgehalte van de brandstof die in de stookinstallatie met de daarbij behorende voorzieningen wordt ingebracht, geregeld worden gecontroleerd.
4. Bij wezenlijke veranderingen in de gebruikte brandstof of de wijze van functioneren van de stookinstallaties moeten de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis worden gesteld. Zij beslissen of de in punt 2 vermelde bepalingen inzake controle toereikend zijn dan wel aangepast dienen te worden.

(*) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

5. Tot de overeenkomstig punt 2 uitgevoerde continumetingen behoren de betrokken procesparameters, namelijk zuurstofgehalte, temperatuur, druk en waterdampgehalte. De continumeting van het waterdampgehalte van de uitlaatgassen is niet nodig, op voorwaarde dat het monster van het uitlaatgas gedroogd wordt voordat de emissies geanalyseerd worden.

Representatieve metingen, dat wil zeggen steekproeven en analyses van de betrokken verontreinigende stoffen en procesparameters alsmede referentiemeetmethoden om automatische meetsystemen te ijken, worden uitgevoerd overeenkomstig de CEN-normen, zodra die beschikbaar zijn. Indien er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, dan wel nationale of internationale normen die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren, toegepast.

Continu werkende meetapparatuur moet ten minste eenmaal per jaar worden geïjkt door middel van volgens de referentiemethoden uitgevoerde parallele metingen.

6. De waarden van de 95 %-betrouwbaarheidsintervallen van individuele metingen mogen de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:

- Zwaveldioxide: 20 %,
- Stikstofoxiden: 20 %,
- Stof: 30 %.

De gevalideerde uur- en daggemiddelden worden vastgesteld op grond van de gevalideerde gemeten uurgemiddelden, na aftrek van de waarde van het hiervoren bepaalde betrouwbaarheidsinterval.

Een dag waarvan meer dan drie uurgemiddelden ongeldig zijn wegens storing of onderhoud van het continu werkende meetsysteem, wordt ongeldig verklaard. Indien daardoor meer dan tien dagen per jaar ongeldig worden verklaard, verplicht de bevoegde autoriteit de exploitant passende maatregelen te treffen om de betrouwbaarheid van het continu werkende controlesysteem te verbeteren.

B. BEPALING VAN DE TOTALE JAARLIJKSE EMISSIES VAN NIEUWE STOOKINSTALLATIES

Tot en met 2003 zorgen de bevoegde autoriteiten ervoor dat zij de resultaten ontvangen van de bepaling van de totale jaarlijkse emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden. Bij continumeting telt de exploitant van de stookinstallatie voor iedere verontreinigende stof afzonderlijk de massa van de dagelijkse emissies bij elkaar op, op basis van het debiet van de rookgassen. Waar geen continumeting plaatsvindt, maakt de exploitant aan de hand van het bepaalde in deel A, punt 1, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten ramingen van de totale jaarlijkse emissies.

De lidstaten moeten tegelijk met de in deel C, punt 3, vereiste mededeling betreffende de totale jaarlijkse emissies van bestaande installaties aan de Commissie ook mededeling doen van de totale jaarlijkse SO₂-emissies en NO_x-emissies van nieuwe installaties.

Met ingang van 2004 en voor elk jaar daarna stellen de lidstaten een inventaris op van de emissie van SO₂, NO_x en stof van alle stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van ten minste 50 MW. De bevoegde autoriteit ontvangt voor elke installatie die onder het beheer van één exploitant op een bepaalde locatie in werking is de volgende gegevens:

- de totale emissie van SO₂, NO_x en stof (als totaal zwevende deeltjes) per jaar;
- de totale hoeveelheid energie die per jaar is gebruikt, uitgedrukt in de calorische onderwaarde en gespecificeerd voor de vijf categorieën brandstoffen: biomassa, andere vaste brandstoffen, vloeibare brandstoffen, aardgas en andere gassen.

Een samenvatting van de resultaten van deze inventaris, waarin de emissies van elke raffinaderij apart zijn aangegeven, wordt om de drie jaar binnen twaalf maanden na het einde van de betrokken periode van drie jaar aan de Commissie verstrekt. De jaarlijkse gegevens per installatie worden op verzoek aan de Commissie verstrekt. De Commissie zal de lidstaten, binnen twaalf maanden na ontvangst van de nationale inventarissen, een samenvatting doen toekomen van de vergelijking en beoordeling van de inventarissen.

Met ingang van 1 januari 2008 brengen de lidstaten elk jaar aan de Commissie verslag uit over de bestaande installaties die krachtens artikel 4, lid 4, voor vrijstelling in aanmerking komen en verstrekken zij haar een overzicht van de gebruikte en ongebruikte tijd voor de resterende bedrijfsduur van de installaties.

- C. BEPALING VAN DE TOTALE JAARLIJKSE EMISSIES VAN BESTAANDE STOOKINSTALLATIES TOT EN MET 2003
1. De lidstaten moeten met ingang van 1990, voor elk daaropvolgend jaar tot en met 2003, een volledige emissie-inventaris van SO₂ en NO_x opstellen voor bestaande installaties:
 - met betrekking tot iedere installatie afzonderlijk voor installaties van meer dan 300 MWth en voor raffinaderijen;
 - gezamenlijk voor de andere stookinstallaties waarop deze richtlijn van toepassing is.
 2. De voor deze inventarisatie toegepaste methode moet stroken met die welke is gebruikt voor het bepalen van de SO₂- en NO_x-emissies van stookinstallaties in 1980.
 3. De resultaten van deze inventaris moeten binnen negen maanden na het einde van het betrokken jaar in de vorm van een overzichtelijk verzameldocument aan de Commissie worden medegedeeld. De voor het opstellen van die emissie-inventarissen gebruikte methode en de gedetailleerde basisgegevens moeten ter beschikking van de Commissie worden gesteld indien zij daarom verzoekt.
 4. De Commissie moet een systematische vergelijking van zulke nationale inventarissen organiseren en moet, indien daartoe aanleiding bestaat, de Raad voorstellen doen die ten behoeve van een doeltreffende uitvoering van deze richtlijn gericht zijn op harmonisatie van de voor de emissie-inventarissen gebruikte methoden.
-

BIJLAGE X

TERMIJNEN VOOR OMZETTING EN UITVOERING VAN DE INGETROKKEN RICHTLIJN

(bedoeld in artikel 18, lid 1)

Richtlijn	Omzettingstermijn	Uitvoeringstermijn
88/609/EEG (PB L 336 van 7.12.1988, blz. 1)	30 juni 1990	1 juli 1990 31 december 1990 31 december 1993 31 december 1998 31 december 2003
94/66/EG (PB L 337 van 24.12.1994, blz. 83)	24 juni 1995	

BIJLAGE XI

CONCORDANTIETABEL

(bedoeld in artikel 18, lid 2)

Deze richtlijn	Richtlijn 88/609/EEG
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, lid 1	Artikel 4, lid 1
Artikel 4, leden 2, 3 en 4	
Artikel 4, lid 5	Artikel 4, lid 3
Artikel 4, leden 6, 7 en 8	
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13, lid 1
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16, leden 1, 2 en 3	Artikel 16, leden 1, 2 en 4
Artikel 17	
Artikel 18	
Artikel 19, leden 1 en 4	Artikel 17, leden 1 en 2
Artikel 19, leden 2 en 3, en artikel 20	
Artikel 21	Artikel 18
Bijlagen I tot en met IX	Bijlagen I tot en met IX
Bijlagen X en XI	

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 8 juli 1998 heeft de Commissie bij de Raad haar voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 88/609/EEG van de Raad inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties⁽¹⁾. Het voorstel was gebaseerd op het vroegere artikel 130 S, lid 1, thans artikel 175, lid 1, van het Verdrag.
2. Het Europees Parlement heeft op 14 april 1999 advies uitgebracht⁽²⁾.
Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 27 januari 1999 advies uitgebracht⁽³⁾.
Het Comité van de Regio's besloot op 28 juni 1999 dat het geen advies zou uitbrengen.
3. In het licht van deze adviezen heeft de Commissie op 25 november 1999 een gewijzigd voorstel⁽⁴⁾ aan de Raad toegezonden.
4. Op 9 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig artikel 251, lid 2, van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Doel van de richtlijn is de emissiegrenswaarden voor installaties waarvoor na de inwerkingtreding van de richtlijn een vergunning wordt gegeven, te actualiseren en met ingang van dezelfde datum ook gasturbines onder de richtlijn te laten vallen. Het gemeenschappelijk standpunt bevat tevens strengere voorschriften dan de huidige voor installaties waarvoor vóór 1 juli 1987 een vergunning is afgegeven.

Bij het gemeenschappelijk standpunt wordt Richtlijn 88/609/EEG gewijzigd en herschikt, overeenkomstig het ontwerp van een interinstitutioneel akkoord over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten⁽⁵⁾. Deze procedure vereist dat de oorspronkelijke richtlijn en eventuele wijzigingsbepalingen worden ingetrokken. Ook zou de omzetting van de nieuwe wijzigingen in nationale wetgeving erdoor moeten worden vergemakkelijkt.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad verbreedt het toepassingsgebied van het Commissievoorstel door ook emissiegrenswaarden (EGW's) of andere bepalingen toe te passen op verbrandingsinstallaties waarvoor vóór 1 juli 1987 een vergunning is afgegeven („bestaande installaties”). De nieuwe richtlijn zal derhalve betrekking hebben op drie soorten installaties:

— bestaande installaties;

⁽¹⁾ PB C 300 van 29.9.1998, blz. 6.

⁽²⁾ PB C 219 van 30.7.1999, blz. 243.

⁽³⁾ PB C 101 van 12.4.1999, blz. 55.

⁽⁴⁾ PB C 215 van 25.7.2000, blz. 36.

⁽⁵⁾ PB C ...

- „oude nieuwe installaties” (vergunning afgegeven na 1 juli 1987, maar vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn);
- „nieuwe nieuwe installaties” (vergunning afgegeven na de inwerkingtreding van deze richtlijn).

De laatste categorie moet voldoen aan strengere EGW's dan de eerste twee categorieën. Deze verbreding is de neerslag van een aantal door het Parlement voorgestelde amendementen. Met deze amendementen was in het gewijzigde voorstel van de Commissie geen rekening gehouden omdat de Commissie haar voorstel zag als een onderdeel van een pakket maatregelen om verzuring en ozon te bestrijden, waarbij het hoofdbestanddeel van dit pakket haars inziens gevormd werd door het richtlijnvoorstel inzake nationale emissiemaxima. Aangezien de Raad uiteindelijk zijn gemeenschappelijke standpunten over beide voorstellen tezamen heeft vastgesteld, kon de Commissie aanvaarden dat bestaande installaties in dit voorstel moesten worden opgenomen.

2. Amendementen van het Parlement

De Raad heeft 9 van de 15 amendementen van het Europees Parlement (nummers 1, 3, 5, 8, 10, 12, 14, 15 en 20) geheel of gedeeltelijk overgenomen. De amendementen nummer 2, 4, 6, 7, 11 en 13 heeft hij niet in het gemeenschappelijk standpunt opgenomen, omdat hij zich aansloot bij de argumenten van de Commissie om deze amendementen niet te aanvaarden.

3. Belangrijkste ingrepen van de Raad

Artikel 4 van het gemeenschappelijk standpunt maakt het voorstel van toepassing op bestaande installaties en doet daarmee recht aan het beginsel van de amendementen van het Europees Parlement (nummers 8, 10, 12, 14 en 20).

Dit artikel biedt lidstaten twee alternatieven voor de per 1 januari 2008 vereiste behandeling van bestaande installaties:

- inachtneming van de EGW's en andere voorwaarden voor „oude nieuwe installaties”; ofwel
- inachtneming van een nationaal emissieverlagingsplan, overeenkomstig de door de Commissie uit te vaardigen richtsnoeren, dat leidt tot het emissieniveau dat zou zijn bereikt door toepassing van bovengenoemde EGW's op bestaande installaties die in het jaar 2000 operationeel zijn.

Bestaande installaties kunnen van deze verplichtingen worden vrijgesteld indien een exploitant vóór 30 juni 2004 verklaart dat de installatie vanaf 1 januari 2008 ten hoogste nog 20 000 uur operationeel zal zijn.

Artikel 2 en bijlage VI zijn aangepast aan andere communautaire bepalingen in verband met biomassa; de bijlage is tevens gewijzigd wat betreft gasturbines.

De artikelen 5, 6, 8 en 9 zijn gewijzigd om ervoor te zorgen dat zij op bestaande installaties evenzeer van toepassing zijn als op „oude nieuwe installaties”.

In artikel 7 is duidelijk gemaakt dat de lidstaten de taak hebben ervoor te zorgen dat de technische en economische haalbaarheid van warmtekrachtkoppeling wordt onderzocht ingeval van nieuwe installaties waarvoor na de inwerkingtreding van dit voorstel een vergunning wordt afgegeven en ingeval van andere installaties die met meer dan 50 MWth worden uitgebreid.

Bijlage IX is gewijzigd om rekening te houden met de opnemings van bestaande installaties en om te voorkomen dat lacunes ontstaan in de verslagleggingsverplichtingen na de intrekking van de bestaande richtlijn.

Artikel 18, de bijlagen X en XI en de wijzigingen in de overwegingen 1 en 19 zijn nodig in verband met de herschikkingsprocedure.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 53/2000

door de Raad vastgesteld op 9 november 2000

**met het oog op de aanneming van een aanbeveling van het Europees Parlement en de Raad van ...
betreffende Europese samenwerking inzake kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs**

(2000/C 375/03)

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 149, lid 4, en 150, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽³⁾,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese dimensie in het onderwijs moet worden bevorderd, aangezien dit een essentiële doelstelling is voor de opbouw van een Europa van de burgers.
- (2) Onderwijs van hoog gehalte is een prioritaire doelstelling voor het lager en middelbaar onderwijs, het beroepsonderwijs inbegrepen, in alle lidstaten in het kader van de cognitieve samenleving.
- (3) De kwaliteit van het schoolonderwijs moet gegarandeerd zijn op alle niveaus en in alle sectoren van het onderwijs, ongeacht de verschillen op het gebied van doelstellingen, methode en onderwijsbehoeften, en ongeacht de classificatie van onderwijsinstellingen wanneer die bestaat.

- (4) De afgelopen decennia zijn in alle geïndustrialiseerde landen de aan onderwijs bestede middelen toegenomen. Onderwijs wordt niet alleen gezien als een persoonlijke verrijking, maar ook als een factor in de sociale samenhang, de maatschappelijke integratie en de oplossing van het werkgelegenheidsvraagstuk. Onderwijs en scholing gedurende het gehele leven is een belangrijk instrument om de persoonlijke en professionele toekomst in de hand te hebben. Kwaliteitsonderwijs is van fundamenteel belang voor het arbeidsmarktbeleid, het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap en de erkenning van de diploma's en kwalificaties van leerkrachten.
- (5) Het behoort tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten om, indien zij daartoe de mogelijkheid hebben, ervoor te zorgen dat de programma's van de scholen afgestemd zijn op de ontwikkeling van de samenleving.
- (6) De lidstaten dienen de onderwijsinstellingen te helpen om tegemoet te komen aan de onderwijs- en sociale behoeften van het nieuwe millennium en om gelijke tred te houden met de ontwikkelingen die daaruit voortvloeien. De lidstaten dienen derhalve de onderwijsinstellingen te helpen om de kwaliteit van hun diensten te verbeteren door hen bij te staan in de ontwikkeling van nieuwe initiatieven die erop gericht zijn de kwaliteit van het onderwijs te waarborgen en in het stimuleren van grensoverschrijdende mobiliteit en kennisoverdracht.
- (7) In het kader van het arbeidsmarktbeleid neemt de Raad elk jaar een aantal werkgelegenheidsrichtsnoeren aan, die gebaseerd zijn op kwantitatieve doelstellingen en indicatoren. Volgens richtsnoer 7 van de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2000, opgenomen in de bijlage van Besluit 2000/228/EG⁽⁵⁾ zullen de lidstaten „de kwaliteit van hun schoolsysteem verbeteren, zodat het aantal jongeren dat het onderwijssysteem voortijdig verlaat, aanzienlijk wordt verminderd. Er dient bijzondere aandacht te worden besteed aan jongeren met leermoeilijkheden”.

⁽¹⁾ PB C ...

⁽²⁾ PB C 168 van 16.6.2000, blz. 30.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 14 juni 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 6 juli 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 9 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB L 72 van 21.3.2000, blz. 15.

- (8) In richtsnoer 8 van de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2000 wordt specifiek verwezen naar de ontwikkeling van computervaardigheden, de uitrusting van scholen met computerapparatuur en de vergemakkelijking van de toegang van scholieren tot Internet vóór het einde van 2002, hetgeen een gunstige invloed moet hebben op de kwaliteit van het onderwijs en jongeren op het digitale tijdperk moet voorbereiden.
- (9) Bevordering van de mobiliteit, in de artikelen 149 en 150 van het Verdrag als doelstelling van de Gemeenschap neergelegd, moet door een kwalitatief hoogwaardig onderwijs worden gestimuleerd.
- (10) Europese samenwerking en grensoverschrijdende uitwisseling van ervaringen zullen bijdragen aan het vaststellen en verspreiden van doeltreffende en acceptabele methoden voor kwaliteitsbeoordeling.
- (11) De systemen voor kwaliteitswaarborg dienen soepel te blijven en zij dienen te kunnen worden aangepast aan de nieuwe situatie die voortvloeit uit de ontwikkelingen in de structuren en de doelstellingen van de onderwijsinstellingen, zonder dat het culturele aspect van het onderwijs uit het oog wordt verloren.
- (12) De systemen voor kwaliteitswaarborg zijn naar gelang van de lidstaten en de onderwijsinstellingen verschillend, ten gevolge van de diversiteit in omvang, structuren, financiële situatie, institutionele kenmerken en pedagogische aanpak van de instellingen.
- (13) Kwaliteitsevaluatie en zelfevaluatie van scholen in het bijzonder zijn goed geschikte instrumenten om voortijdig schoolverlaten bij jongeren en sociale uitsluiting in het algemeen te bestrijden.
- (14) Om een onderwijs van hoog gehalte te bereiken, is er een hele reeks middelen beschikbaar. Kwaliteitsevaluatie is er één van, het is een waardevolle factor in het waarborgen en ontwikkelen van de kwaliteit van het onderwijs, zowel algemeen vormend onderwijs als beroepsonderwijs. Evaluatie van de kwaliteit van het onderwijs moet onder meer een toets omvatten van het vermogen van de scholen om in te spelen op het steeds algemenere gebruik van nieuwe informatietechnologieën.
- (15) Het is van fundamenteel belang dat op Europees niveau netwerken worden gevormd van de instanties die betrokken zijn bij de kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs. Bestaande netwerken, zoals het Europese netwerk van beleidsvormers voor de evaluatie van onderwijs-systemen, dat in 1995 door de lidstaten is opgezet, kunnen een waardevolle bijdrage aan de uitvoering van deze aanbeveling leveren.
- (16) De Commissie heeft in 1994 en 1995 een proefproject voor kwaliteitsevaluatie in het hoger onderwijs uitgevoerd. Aanbeveling 98/561/EG van de Raad van 24 september 1998 betreffende Europese samenwerking ter waarborging van de kwaliteit in het hoger onderwijs⁽¹⁾ beklemtoont het belang van uitwisseling van informatie en ervaringen en samenwerking met andere lidstaten op het gebied van kwaliteitswaarborging.
- (17) In het Socrates-programma⁽²⁾, in het bijzonder in actie 6.1, wordt de Commissie verzocht de uitwisseling van informatie en ervaringen met betrekking tot vraagstukken van gemeenschappelijk belang te stimuleren. De kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs is een van de prioritaire thema's van deze actie.
- (18) De Commissie heeft sinds maart 1996 diverse studies en operationele activiteiten opgezet voor onderzoek, vanuit verschillende invalshoeken, van het thema evaluatie van het onderwijs, teneinde tot een beschrijving te komen van de grote verscheidenheid in benaderingen en beoordelingsmethoden die op verschillende niveaus worden toegepast.
- (19) De Commissie heeft in het academisch jaar 1997/1998 een proefproject uitgevoerd in 101 hogere en lagere middelbare scholen in de landen die aan het Socrates-programma deelnemen. Dit project heeft het belang van kwaliteitskwesities onder de aandacht gebracht en heeft bijgedragen tot een betere kwaliteit van het onderwijs in deze scholen. In het eindverslag van juni 1999 „Kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs: een Europees proefproject” ligt de klemtoon op een aantal methodologische elementen die van belang zijn voor het welslagen van zelfevaluatie.
- (20) In zijn conclusies van 16 december 1997⁽³⁾ heeft de Raad verklaard dat evaluatie ook een belangrijk element is om kwaliteit te waarborgen en zo nodig te verbeteren.
- (21) Volgens de conclusies van het voorzitterschap van de Raad van de buitengewone Europese Top van Lissabon op 23 en 24 maart 2000 moeten de Europese onderwijs- en opleidingsstelsels worden aangepast aan de behoeften van de informatiemaatschappij en aan de noodzaak van meer en betere werkgelegenheid.
- (22) In het vooruitzicht van de uitbreiding van de Unie dienen de kandidaat-lidstaten betrokken te worden bij de Europese samenwerking op het gebied van kwaliteitsevaluatie.
- (23) Rekening dient te worden gehouden met het subsidiariteitsbeginsel en met het feit dat de lidstaten zelf voor de opzet en structuur van hun onderwijsstelsel verantwoordelijk zijn, en wel zodanig dat de bijzondere culturele kenmerken en de onderwijstradities van elk land tot ontplooiing kunnen komen,

(1) PB L 270 van 7.10.1998, blz. 56.

(2) PB L 28 van 3.2.2000, blz. 1.

(3) PB C 1 van 3.1.1998, blz. 4.

I. BEVELEN DE LIDSTATEN AAN:

in hun specifieke economische, maatschappelijke en culturele context en rekening houdend met de Europese dimensie, de verbetering van kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs te ondersteunen door:

1. de ondersteuning en zo nodig de ontwikkeling van doorzichtige kwaliteitsevaluatiesystemen met de volgende doelstellingen:
 - a) het verzekeren van onderwijs van hoog gehalte, alsmede de bevordering van de maatschappelijke integratie en gelijke kansen voor jongens en meisjes,
 - b) waarborging van de kwaliteit van het schoolonderwijs, als basis voor onderwijs en scholing tijdens het gehele leven,
 - c) stimulering van zelfevaluatie door scholen, als methode om het leren te bevorderen en de scholen te verbeteren, waarbij moet worden gestreefd naar evenwicht tussen de zelfevaluatie van scholen en eventuele externe evaluaties,
 - d) het gebruik van kwaliteitsverbeteringstechnieken, als middel voor een betere aanpassing aan de eisen van een wereld die snel en voortdurend verandert,
 - e) verduidelijking van het doel en de manier van zelfevaluatie door scholen, en het garanderen dat de aanpak van zelfevaluatie met andere vormen van regulering overeenstemt,
 - f) ontwikkeling van externe evaluatie, om een methodologische ondersteuning te verschaffen voor de zelfevaluatie alsook een mening van de buitenstaander over de school, om aldus permanente verbetering te bevorderen, ervoor wakend dat dit niet beperkt blijft tot administratief toezicht alleen;
2. de aanmoediging en de ondersteuning, waar nodig, van de betrokkenheid van de belanghebbenden, waaronder de docenten, leerlingen, directie, ouders en deskundigen bij het proces van externe evaluatie en zelfevaluatie van de school, om aldus de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de verbetering van de school te bevorderen;
3. de ondersteuning van opleidingen voor het beheren en gebruiken van instrumenten voor zelfevaluatie, met de volgende doelstellingen:
 - a) het doelmatig functioneren van de zelfevaluatie van scholen als een middel om scholen beter in staat te stellen verbeteringen door te voeren,
 - b) erop toezien dat op doeltreffende wijze bekendheid wordt gegeven aan voorbeelden van goede praktijken en nieuwe middelen voor zelfevaluatie;

4. het stimuleren van scholen om in nationaal en Europees verband van elkaar te leren, met de volgende doelstellingen:
 - a) identificeren en verspreiden van goede praktijken en efficiënte hulpmiddelen, zoals indicatoren en referenties op het gebied van kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs,
 - b) vorming van netwerken tussen scholen, op alle passende niveaus, om elkaar te ondersteunen en om het evaluatieproces een prikkel van buitenaf te geven;
5. de stimulering van samenwerking tussen alle instanties die betrokken zijn bij de evaluatie van de kwaliteit in het schoolonderwijs, en de vorming van een Europees netwerk van dit soort instanties te bevorderen.

Een dergelijke samenwerking kan de volgende terreinen bestrijken:

- a) de uitwisseling van informatie en ervaring, met name met betrekking tot methodologische ontwikkelingen en voorbeelden van goede praktijken, vooral door toepassing van moderne informatie- en communicatietechnologie en zo nodig door het organiseren van Europese conferenties, seminars en werkgroepen,
- b) het verzamelen van gegevens, en het ontwikkelen van hulpmiddelen zoals indicatoren en referenties die van bijzonder belang zijn voor de kwaliteitsevaluatie in scholen,
- c) de publicatie van de resultaten in overeenstemming met het betrokken beleid van iedere lidstaat en zijn onderwijsinstellingen, en beschikbaarstelling daarvan aan de instanties in de lidstaten,
- d) de bevordering van contacten tussen deskundigen om Europese deskundigheid op dit gebied op te bouwen,
- e) het benutten van de resultaten van internationale onderzoeken voor de ontwikkeling van kwaliteitsevaluatie in scholen;

II. VERZOEKEN DE COMMISSIE:

1. in nauwe samenwerking met de lidstaten, op grond van bestaande communautaire programma's, de in de punten 4 en 5 van deel I genoemde samenwerking te bevorderen, met inschakeling van relevante organisaties en verenigingen die de nodige ervaring hebben op dit gebied.

Daarbij moet de Commissie ervoor zorgen dat de expertise van het in actie 6.1 van het Socrates-programma bedoelde Eurydice-netwerk volledig benut wordt;

2. op basis van bestaande communautaire programma's een gegevensbank voor de verspreiding van doeltreffende hulpmiddelen en instrumenten voor de kwaliteitsevaluatie van scholen aan te leggen. Deze gegevensbank dient tevens voorbeelden van goede praktijken voor schoolevaluatie te bevatten en moet toegankelijk zijn via het internet waarbij interactief gebruik gewaarborgd zou moeten worden;
3. de middelen in het kader van de bestaande communautaire programma's te exploiteren, de reeds in het kader van deze programma's opgedane ervaringen te integreren en de bestaande netwerken verder te ontwikkelen;
4. als eerste stap een inventaris op te stellen van de instrumenten en strategieën die reeds in de diverse lidstaten voor de kwaliteitsevaluatie in het lager en

middelbaar onderwijs worden gebruikt. Wanneer de inventaris is opgesteld, zal de Commissie met de lidstaten aan een passende follow-up werken. Het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's dienen op gezette tijden volledig te worden geïnformeerd over deze follow-up;

5. op basis van de bijdragen van de lidstaten om de drie jaar een gedetailleerd verslag in te dienen bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de wijze waarop aan deze aanbeveling uitvoering wordt gegeven;
6. op basis van deze verslagen conclusies op te stellen en voorstellen voor verdere actie te doen.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 24 januari 2000 heeft de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel voor een aanbeveling (rechtsgrondslag artikelen 149 en 150 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) ingediend betreffende Europese samenwerking inzake kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs.
2. Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 27 april 2000 advies uitgebracht.
3. Het Comité van de Regio's heeft op 15 juni 2000 advies uitgebracht.
4. Het Europees Parlement heeft op 6 juli 2000 advies uitgebracht.
5. In het licht van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie op 3 augustus 2000 een gewijzigd voorstel voor een aanbeveling ingediend.
6. Op 9 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

In het voorstel wordt aanbevolen dat de lidstaten de verbetering van kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs ondersteunen en worden daartoe een aantal middelen opgesomd. De Commissie wordt verzocht de samenwerking op dit gebied op passende wijze te bevorderen en te zorgen voor de nodige technische bijstand en follow-up.

1. Algemene opmerkingen

In zijn gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad het Commissievoorstel in essentie goedgekeurd, maar ook enkele, zijns inziens wenselijke wijzigingen aangebracht die grotendeels in de lijn van het advies van het Europees Parlement liggen.

2. Specifieke opmerkingen

2.1. Wijzigingen die de Raad in het Commissievoorstel heeft aangebracht

2.1.1. Aan de lidstaten gerichte aanbevelingen

- De Raad heeft de tekst geherstructureerd om duidelijker naar voren te laten komen dat externe evaluatie en zelfevaluatie complementair zijn.
- Het belang van indicatoren en referenties voor de kwaliteitsevaluatie wordt sterker benadrukt.
- De rol van netwerken tussen scholen is verduidelijkt.
- Er zijn een aantal nieuwe punten toegevoegd, zoals:
 - beschikbaarstelling van de resultaten waar dat mogelijk is,
 - benutting van de resultaten van internationale onderzoeken.

2.1.2. Tot de Commissie gerichte verzoeken

De Raad heeft bepaalde richtsnoeren verstrekt voor de follow-up van de aanbeveling.

2.1.3. Overige punten

In de overwegingen wordt onder meer:

- gezien de tweeledige rechtsgrond van de aanbeveling (artikel 149, lid 4, en artikel 150, lid 4), naast het lager en middelbaar onderwijs ook het beroepsonderwijs genoemd (overweging 2);
- aan de conclusies van de Europese Raad van Lissabon passend gewicht gehecht (overweging 21);
- het gebruik van nieuwe informatietechnologieën genoemd als een aspect dat bij de kwaliteitsevaluatie in aanmerking moet worden genomen (overweging 14).

2.2. *Amendementen van het Europees Parlement*

2.2.1. Door de Commissie aangenomen amendementen van het Parlement

De Commissie heeft alle 42 ingediende amendementen geheel, gedeeltelijk of in essentie overgenomen.

2.2.2. Door de Raad aangenomen amendementen van het Parlement

De Raad heeft alle 42 ingediende amendementen volledig, gedeeltelijk of in essentie overgenomen.

III. **CONCLUSIES**

De Raad is van oordeel dat zijn gemeenschappelijk standpunt evenwichtig is en zowel zal bijdragen aan de verbetering van kwaliteitsevaluatie in het schoolonderwijs op het niveau van de lidstaten, als aan de samenwerking op Europees niveau.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 54/2000

door de Raad vastgesteld op 23 november 2000

met het oog op de aanneming van het Besluit nr. .../2000/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de uitvoering van een opleidingsprogramma voor de vakmensen van de Europese audiovisuele programma-industrie (Media-Opleiding) (2001-2005)

(2000/C 375/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 150, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft, in samenwerking met het fungerend voorzitterschap van 6 tot 8 april 1998 te Birmingham de Europese audiovisuele conferentie „Uitdagingen en kansen van het digitale tijdperk” gehouden. Uit deze raadpleging is gebleken dat het noodzakelijk is over een verbeterd opleidingsprogramma in de audiovisuele sector te beschikken, dat gericht is op alle nieuwe aspecten van het digitale tijdperk. De Raad Cultuur en Audiovisuele Zaken van 28 mei 1998 heeft kennis genomen van de slotconclusies van de conferentie en de wens uitgesproken dat nieuwe mogelijkheden worden ontwikkeld om een sterke en concurrerende programma-industrie te stimuleren.
- (2) De conclusie van het verslag van de studiegroep op hoog niveau over het audiovisuele beleid van 26 oktober 1998, getiteld „Het digitale tijdperk en het Europese audiovisueel beleid”, luidt dat, onder deze omstandigheden, zowel de opleiding als de bijscholing in de audiovisuele sector moet worden versterkt.
- (3) De uitdagingen van de productie, de distributie en de beschikbaarheid van Europese audiovisuele inhoud vormden de voornaamste onderwerpen van het audiovisuele forum „Een Europese inhoud voor het digitale millennium” dat het fungerend voorzitterschap in samenwerking met de Commissie op 10 en 11 september 1999 te Helsinki heeft georganiseerd.
- (4) In de conclusies van het seminar „Opleiding voor een nieuw millennium”, dat het Portugese voorzitterschap in samenwerking met de Commissie op 10 en 11 april 2000 te Porto georganiseerd heeft, wordt onderstreept dat er op het gebied van de opleiding inspanningen nodig zijn om groei en de wenselijke internationalisering van de Europese audiovisuele industrie te vergemakkelijken.
- (5) In de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, getiteld „Audiovisueel beleid: de volgende stappen”, erkent de Commissie dat het digitale tijdperk een aanzienlijke uitwerking op de werkgelegenheid in de audiovisuele industrie zal hebben.
- (6) In het groenboek over de convergentie van de sectoren telecommunicatie, media en informatietechnologie en de implicaties daarvan voor de regelgeving wordt erkend dat de opkomst van nieuwe diensten nieuwe arbeidsplaatsen zal opleveren. De aanpassing aan de nieuwe markten vereist personeel dat in het gebruik van nieuwe technologieën is opgeleid. De openbare raadpleging over het groenboek die door de Commissie is gehouden, heeft bevestigd dat er vraag is naar een aan de behoeften van de markt aangepaste, gespecialiseerde beroepsopleiding.
- (7) In de conclusies van 27 september 1999 inzake de resultaten van de openbare raadpleging over het convergentiegroenboek⁽⁵⁾ heeft de Raad de Commissie verzocht rekening te houden met het resultaat van de raadpleging wanneer zij voorstellen opstelt voor maatregelen ter versterking van de Europese audiovisuele industrie, met inbegrip van de multimediasector.

⁽¹⁾ PB C 150 E van 30.5.2000, blz. 59.

⁽²⁾ PB C 168 van 16.6.2000, blz. 8.

⁽³⁾ PB C ...

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 6 juli 2000 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 23 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB C 283 van 6.10.1999, blz. 1.

- (8) De op 20 en 21 november 1997 te Luxemburg gehouden buitengewone Europese Raad heeft erkend dat permanente educatie en beroepsopleiding een belangrijke bijdrage kunnen leveren tot het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten, teneinde de inzetbaarheid, het aanpassingsvermogen en het ondernemerschap te verbeteren en gelijke kansen te bevorderen.
- (9) Op het belang van een aangepaste opleiding wordt eveneens gewezen, op de conclusies van de Europese Raad van Lissabon van 24 maart 2000, vooral ten aanzien van de nieuwe technologieën van de informatiemaatschappij.
- (10) De Commissie stelt in haar verslag aan de Europese Raad over de werkgelegenheid in de informatiemaatschappij vast, dat de nieuwe audiovisuele diensten grote mogelijkheden voor het scheppen van werkgelegenheid bieden.
- (11) Bijgevolg moet de ontwikkeling van de investeringen in de Europese audiovisuele industrie gestimuleerd worden en moet de lidstaten verzocht worden, met verschillende middelen het scheppen van nieuwe banen aan te moedigen.
- (12) De Commissie heeft een actieprogramma ter bevordering van de ontwikkeling van de audiovisuele industrie in Europa (Media) (1991-1995), zoals vastgesteld bij Besluit 90/685/EEG van de Raad⁽¹⁾, ten uitvoer gelegd, dat met name steun aan opleidingsactiviteiten omvat die de vakbekwaamheden van arbeidskrachten in de audiovisuele programmaindustrie verbeteren.
- (13) De communautaire strategie ter ontwikkeling en versterking van de Europese audiovisuele industrie is bekrachtigd in het kader van het programma Media II, zoals vastgesteld bij Besluit 95/563/EG van de Raad⁽²⁾, en bij Besluit 95/564/EG van de Raad⁽³⁾. Op grond van de met dit programma opgedane ervaringen moet worden gezorgd voor verlenging ervan, met inachtneming van de bereikte resultaten.
- (14) De Commissie is, in haar verslag over de resultaten die in de periode van 1 januari 1996 tot 30 juni 1998 in het kader van het programma Media II (1996-2000) zijn bereikt, van oordeel dat het programma voldoet aan het beginsel van subsidiariteit van communautaire middelen ten opzichte van nationale middelen, aangezien de steunverlening van Media II een aanvulling vormt op de vanouds overwegende rol van de nationale mechanismen.
- (15) De Commissie heeft in haar mededeling over het communautaire beleid ter ondersteuning van de werkgelegenheid het positieve effect van het programma Media II op de werkgelegenheid in de audiovisuele sector erkend.
- (16) Het is noodzakelijk dat, overeenkomstig artikel 15, lid 4, van het Verdrag, met de culturele aspecten van de audiovisuele sector rekening wordt gehouden; er dient dus op te worden toegezien dat de deelneming aan dit programma de culturele verscheidenheid van Europa weerspiegelt.
- (17) Om de Europese projecten op audiovisueel gebied te stimuleren zal de Commissie uitzien naar mogelijke extra financiering uit hoofde van andere communautaire instrumenten, zoals van de Europese Investeringsbank (EIB) en het Europees Investeringsfonds (EIF), met name in het raam van het actieprogramma „e-Europe”, en van het Vijfde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002), vastgesteld bij Besluit 182/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽⁴⁾. De vakmensen uit de audiovisuele sector zullen geïnformeerd worden over de verschillende steunmaatregelen die hun in het kader van de Europese Unie ter beschikking staan.
- (18) De opkomst van een Europese audiovisuele markt vereist vakbekwaamheden die zijn aangepast aan de nieuwe dimensie van de markt, met name op het gebied van het economische, financiële en commerciële beheer van de audiovisuele sector, en aan het gebruik van nieuwe technologieën in de ontwerp-, ontwikkelings-, productie-, distributie-, marketing- en uitzendfase van de programma's.
- (19) De vakmensen moeten worden voorzien van vakbekwaamheden die hen in staat stellen de Europese en internationale dimensie van de audiovisuele programmamarkt ten volle te benutten, en zij moeten ertoe worden aangezet om projecten te ontwikkelen die aan de behoeften van deze markt voldoen.
- (20) Het is van belang om met name steun te verlenen aan gespecialiseerde opleidingen op het gebied van intellectuele-eigendomsrechten, met inbegrip van de communautaire voorschriften terzake, alsook op het gebied van marketing van audiovisuele producten met bijzondere aandacht voor nieuwe technologieën voor verspreiding en commercialisering.
- (21) Gelijke kansen zijn een basisbeginsel van het beleid van de Gemeenschap, waarmee bij de uitvoering van dit programma rekening moet worden gehouden.
- (22) De beroepsopleiding van vakmensen moet essentiële kennis op economisch, juridisch, technologisch en commercieel gebied omvatten, en de snelle verandering op deze gebieden maken maatregelen inzake opleiding tijdens het gehele leven noodzakelijk.

⁽¹⁾ PB L 380 van 31.12.1990, blz. 37.

⁽²⁾ PB L 321 van 30.12.1995, blz. 25.

⁽³⁾ PB L 321 van 30.12.1995, blz. 33.

⁽⁴⁾ PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1.

- (23) Om ervoor te zorgen dat de vakmensen de nieuwe technologieën beheersen, moet de nadruk worden gelegd op de desbetreffende opleiding, teneinde aldus het concurrentievermogen van de ondernemingen in de audiovisuele sector te vergroten.
- (24) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel moet de vorming van een netwerk van beroepsopleidingscentra worden gestimuleerd, teneinde de uitwisseling van knowhow en beste praktijken in een internationale omgeving te bevorderen.
- (25) Bij de ondersteuning van de beroepsopleiding moet rekening worden gehouden met structurele doelstellingen, zoals de ontwikkeling van de mogelijkheden voor het ontwerpen, de productie, de marketing en de distributie in landen of gebieden met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of een geringe geografische omvang of een klein taalgebied, en de ontwikkeling van een onafhankelijke Europese productie- en distributiesector, met name het midden- en kleinbedrijf.
- (26) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, kunnen de doelstellingen van het voorgestelde optreden betreffende de uitvoering van een beroepsopleidingsbeleid, met name wegens de tussen de opleidingscentra op te zetten transnationale partnerschappen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, en derhalve moeten zij door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Dit besluit gaat niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te bereiken.
- (27) De in het kader van dit programma beoogde maatregelen zijn alle gericht op het doel van transnationale samenwerking die, overeenkomstig het bovengenoemde subsidiariteitsbeginsel, een toegevoegde waarde aan de in de lidstaten ontplooidde maatregelen zal geven.
- (28) Het wordt wenselijk geacht dat de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, de lidstaten van de EER en Cyprus, Malta en Turkije op basis van aanvullende kredieten en volgens met deze landen overeen te komen procedures aan de communautaire programma's kunnen deelnemen. De Europese landen die partij zijn bij de overeenkomst van de Raad van Europa inzake grensoverschrijdende televisie behoren tot de Europese audiovisuele ruimte en kunnen dus, indien zij dat wensen, met inachtneming van begrotingsoverwegingen of andere prioriteiten van hun audiovisuele industrie, op basis van aanvullende kredieten aan het programma deelnemen of van een beperkte samenwerkingsformule gebruikmaken, volgens procedures die in overeenkomsten tussen de betrokken partijen moeten worden vastgesteld.
- (29) De deelname van Europese derde landen aan het programma moet worden onderworpen aan de voorwaarde dat eerst wordt nagegaan of hun nationale wetgeving verenigbaar is met het *acquis communautaire*, met name met Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 30 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten⁽¹⁾.
- (30) Samenwerking in de beroepsopleidingssector tussen de Europese onderwijsinstellingen en die in de derde landen, op basis van gemeenschappelijk belang, kan een meerwaarde voor de Europese audiovisuele industrie opleveren. De openstelling voor derde landen zal bovendien de bewustwording van de culturele verscheidenheid in Europa versterken en de verspreiding van gemeenschappelijke democratische waarden mogelijk maken. Deze samenwerking wordt tot stand gebracht op basis van aanvullende kredieten en volgens procedures die in overeenkomsten tussen de betrokken partijen worden vastgesteld.
- (31) Om de meerwaarde van de communautaire maatregel te vergroten is het noodzakelijk op alle niveaus samenhang en complementariteit tussen de in het kader van dit besluit uitgevoerde maatregelen en andere communautaire vormen van steunverlening te waarborgen. Het is wenselijk de in het programma vastgestelde activiteiten af te stemmen op die van internationale organisaties, zoals de Raad van Europa.
- (32) Overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Lissabon dienen de Raad en de Commissie eind 2000 verslag uit te brengen over de aan de gang zijnde herziening van de financiële instrumenten van de EIB en het EIF, teneinde de financiële ondersteuning te richten op startende ondernemingen, hoogtechnologische bedrijven en microbedrijven, evenals op andere initiatieven met risicokapitaal of garantiemechanismen die door de EIB en het EIF worden voorgesteld. In dat verband moet ook bijzondere aandacht uitgaan naar de audiovisuele sector, met name de opleidingsprogramma's.
- (33) Dit besluit stelt voor de gehele duur van het programma een financieel kader vast dat gedurende de jaarlijkse begrotingsprocedure voor de begrotingsautoriteit het voornaamste referentiepunt vormt in de zin van punt 33 van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie⁽²⁾.
- (34) De nodige maatregelen ter uitvoering van dit besluit worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽³⁾.

(1) PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 202 van 30.7.1997, blz. 60).

(2) PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

(3) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

BESLUIT:

Artikel 1

Vaststelling van het programma

Voor het tijdvak 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 wordt een beroepsopleidingsprogramma Media- Opleiding vastgesteld, hierna te noemen „het programma”.

Het programma is erop gericht de vakmensen van de Europese audiovisuele programma-industrie, in hoofdzaak door middel van permanente beroepsopleiding, de nodige bekwaamheden bij te brengen opdat de Europese en internationale dimensie van de markt en de toepassing van nieuwe technologieën ten volle worden benut.

Artikel 2

Doelstellingen van het programma

1. De doelstellingen van het programma zijn:
 - a) aan de behoeften van de industrie tegemoetkomen, en het concurrentievermogen ervan stimuleren, door de permanente beroepsopleiding voor de vakmensen in de audiovisuele sector te verbeteren en de kennis en bekwaamheden bij te brengen, die nodig zijn om op de Europese markt en andere markten concurrerende producten te kunnen creëren, met name op het gebied van:
 - de toepassing van nieuwe — met name digitale — technologieën voor de productie en distributie van audiovisuele programma's met een grote toegevoegde commerciële en artistieke waarde;
 - het economisch, financieel en commercieel beheer, met inbegrip van de rechtsregels en de financieringsmethoden voor de productie en distributie van audiovisuele programma's;
 - technieken voor het schrijven van scenario's en het verhalen, met inbegrip van technieken voor de ontwikkeling van nieuwe soorten audiovisuele programma's.

Er wordt bijzondere aandacht geschonken aan de mogelijkheden van afstandsonderwijs en pedagogische vernieuwing die door de ontwikkeling van onlinetechnologieën worden geboden.

Bij deze opleidingsacties wordt de samenwerking tussen de verschillende actoren van de audiovisuele industrie, zoals scenarioschrijvers, regisseurs en producenten, gestimuleerd.

Bij wijze van uitzondering kan steun worden verleend voor bepaalde initiatieven op het gebied van de initiële beroepsopleiding waarbij de industriële sector rechtstreeks betrokken is, zoals „masters”-opleidingen, en zulks wanneer geen andere communautaire steun beschikbaar is en, het gaat om gebieden die niet onder nationale steunmaatregelen vallen;

- b) de samenwerking en uitwisseling van knowhow en beste praktijken aanmoedigen, door netwerken tot stand te brengen tussen de voor de opleiding relevante partners: opleidingsinstellingen, beroepssector en bedrijfsleven, en door de opleiding van opleiders te bevorderen.

Het gaat met name om de aanmoediging van de geleidelijke totstandbrenging van netwerken in de audiovisuele opleidingssector en bijscholing van de opleiders.

2. Wat de verwezenlijking van de in lid 1, onder a), eerste alinea, en onder b), vastgestelde doelstellingen betreft, dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan de specifieke behoeften van landen of gebieden met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of een geringe geografische omvang of een klein taalgebied, alsmede aan de ontwikkeling van een zelfstandige Europese productie- en distributiesector, en met name het midden- en kleinbedrijf.

3. De doelstellingen worden uitgevoerd volgens de in de bijlage opgenomen bepalingen.

Artikel 3

Coördinatie

Met het oog op een zo groot mogelijke coördinatie zal de Commissie erop toezien dat er samenwerking tot stand wordt gebracht tussen de opleidingsactiviteiten van het programma en de ontwikkelingsprojecten die in het kader van het krachtens Besluit 2000/.../EG van de Raad van⁽¹⁾ vastgestelde programma Media Plus worden gesteund.

Artikel 4

Financiële bepalingen en financieringsvoorwaarden

1. De ontvangers van communautaire steun die aan de uitvoering van de in de bijlage beschreven acties deelnemen, moeten een aanzienlijk deel van de financiering voor hun rekening nemen. De communautaire steun bedraagt ten hoogste 50 % van de operationele kosten. In de uitdrukkelijk in de bijlage vermelde gevallen evenwel kan de steun tot 60 % van de operationele kosten bedragen.
2. De begunstigden van communautaire steun zorgen ervoor dat in beginsel het merendeel van de deelnemers aan een opleidingsmaatregel, die onderdaan zijn van de aan het programma deelnemende landen, een andere nationaliteit bezitten dan die van het land van de ontvanger. Daartoe kan in de communautaire financiering van de opleidingsactie een steunmaatregel worden opgenomen om de deelneming van vakmensen uit verschillende taalgebieden te vergemakkelijken.

⁽¹⁾ Besluit betreffende de tenuitvoerlegging van een programma ter bevordering van de ontwikkeling, de distributie en de bevordering van Europese audiovisuele werken (Media Plus — Ontwikkeling, distributie en bevordering) (2001-2005) (zie bladzijde 44 van dit Publicatieblad).

3. De Commissie vergewist er zich van dat, voorzover mogelijk, een passend deel van de jaarlijks beschikbare middelen, dat wordt vastgesteld volgens de in artikel 6, lid 2, genoemde procedure, voor nieuwe activiteiten wordt gereserveerd.

4. De communautaire financiering hangt af van de kosten en de aard van elk van de overwogen projecten.

5. De financiële middelen voor de uitvoering van het programma voor de in artikel 1 bedoelde periode bedragen [50] miljoen euro.

6. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten toegekend.

Artikel 5

Uitvoering van het programma

1. De Commissie is belast met de uitvoering van het programma.

2. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen betreffende de hieronder genoemde aangelegenheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde beheersprocedure:

- a) de algemene richtsnoeren voor de in de bijlage omschreven acties;
- b) de inhoud van de oproepen om voorstellen in te dienen, de vaststelling van de criteria en de procedures voor de keuze van de projecten;
- c) het passende percentage van de beschikbare middelen dat jaarlijks gereserveerd wordt voor nieuwe activiteiten;
- d) de wijze waarop deze acties gevolgd en geëvalueerd moeten worden;
- e) voorstellen voor een communautaire toewijzing van meer dan 200 000 euro per ontvanger en per jaar. Deze drempel kan in het licht van de opgedane ervaringen opnieuw door het in artikel 6 bedoelde comité worden gezien.

3. De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen die betrekking hebben op andere aangelegenheden, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 3, bedoelde raadplegingsprocedure. Deze procedure is ook van toepassing op de definitieve keuze van de bureaus voor technische bijstand.

4. De technische bijstand wordt geregeld door de bepalingen die in het kader van het financieel reglement zijn vastgesteld.

5. De Commissie informeert het Europees Parlement en de Raad regelmatig en tijdig over de stand van de uitvoering van het programma, meer bepaald wat de aanwending van de beschikbare financiële middelen betreft.

Artikel 6

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode wordt vastgesteld op twee maanden.

3. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 3 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

4. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 7

Samenhang en complementariteit

Bij de uitvoering van het programma zorgt de Commissie, in nauwe samenwerking met de lidstaten, voor de algehele samenhang en complementariteit met andere relevante communautaire beleidsmaatregelen, programma's en acties die van invloed zijn op het gebied van opleiding en audiovisuele media.

De Commissie zorgt in het bijzonder voor de coördinatie tussen het programma en de andere communautaire programma's op het gebied van initiële opleiding en bijscholing, alsook met de interventies van het Europees Sociaal Fonds, zulks in overeenstemming met de bepalingen van dit fonds.

De Commissie zorgt voor een doeltreffende samenhang tussen dit programma en de programma's en acties op het gebied van opleiding en audiovisuele media in het kader van de samenwerking van de Gemeenschap met derde landen en bevoegde internationale organisaties.

Artikel 8

Openstelling van het programma voor derde landen

1. Het programma staat open voor deelneming van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgelegd in de met die landen gesloten of te sluiten associatieovereenkomsten of aanvullende protocollen daarbij inzake de deelneming aan communautaire programma's.

2. Het programma staat open voor deelneming van Cyprus, Malta, Turkije en de EVA-staten die partij zijn bij de EER-overeenkomst, op basis van aanvullende kredieten, overeenkomstig de met die landen overeen te komen procedures.

3. Het programma wordt opengesteld voor deelneming van de landen die partij zijn bij de Overeenkomst van de Raad van Europa inzake grensoverschrijdende televisie die niet reeds in de leden 1 en 2 zijn genoemd, op basis van aanvullende kredieten, onder de voorwaarden die in overeenkomsten tussen de betrokken partijen worden vastgelegd.

4. De openstelling van het programma voor de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde Europese derde landen wordt afhankelijk gesteld van een voorafgaand onderzoek naar de verenigbaarheid van hun nationale wetgeving met het acquis communautaire, met inbegrip van artikel 6, lid 1, tweede alinea, van Richtlijn 89/552/EEG

5. Het programma staat eveneens open voor samenwerking met andere derde landen, op basis van aanvullende kredieten en met financiële deelneming volgens procedures die in overeenkomsten tussen de betrokken partijen worden vastgesteld. De in lid 3 bedoelde Europese derde landen die niet volledig aan het programma wensen deel te nemen, kunnen in aanmerking komen voor samenwerking volgens de in dat lid vastgelegde voorwaarden.

Artikel 9

Follow-up en beoordeling

1. De Commissie draagt zorg voor de beoordeling vooraf, de follow-up en de beoordeling achteraf van de in het kader van dit besluit uitgevoerde acties. Zij ziet toe op de toegankelijkheid van het programma en de transparantie bij de uitvoering ervan.

2. De geselecteerde begunstigden brengen jaarlijks aan de Commissie verslag uit.

3. Na afloop van de projecten beoordeelt de Commissie de wijze van uitvoering en de impact ervan, teneinde te kunnen uitmaken of de oorspronkelijke doelstellingen zijn bereikt.

4. Aan de hand van de na twee jaar bereikte resultaten legt de Commissie het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een beoordelingsverslag voor over de gevolgen en de doeltreffendheid van het programma. Dit verslag bevat prestatie-indicatoren zoals het effect op de werkgelegenheid.

Dit verslag gaat zo nodig vergezeld van voorstellen ter aanpassing van het programma.

5. Na afloop van het programma legt de Commissie het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's een uitvoerig verslag voor over de uitvoering en de resultaten van het programma.

In haar verslag legt de Commissie met name verantwoording af over de met de financiële steun van de Gemeenschap tot stand gekomen toegevoegde waarde, eventuele werkgelegenheidsgevolgen en over de coördinatiemaatregelen overeenkomstig de artikelen 3 en 7.

Artikel 10

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2001.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

Voor de Raad

De voorzitter

De voorzitter

BIJLAGE

1. UIT TE VOEREN ACTIES

Het programma is bedoeld ter ondersteuning en aanvulling van de maatregelen van de lidstaten, om vakmensen in staat stellen zich aan de dimensie van met name de Europese audiovisuele markt aan te passen en zulks door het bevorderen van opleidingen op het gebied van

- nieuwe technologieën (mede voor de bescherming en opwaardering van het Europees audiovisueel- en filmpatrimonium),
- economisch, financieel en commercieel beheer, met inbegrip van regelgeving, distributie en marketing,
- technieken voor het schrijven van scenario's en de ontwikkeling van nieuwe soorten programma's.

De opleidingsmaatregelen houden rekening met de regelgeving inzake intellectuele eigendom, met name met de communautaire regelgeving.

De opleidingsmaatregelen die voor steun in aanmerking komen, staan open voor de vakmensen uit de betrokken sectoren van de audiovisuele industrie en de radio.

Het programma stimuleert samenwerking in de voorgestelde acties tussen de verschillende actoren van de audiovisuele industrie, zoals scenarioschrijvers, regisseurs en producenten, ter verbetering van de kwaliteit en het commerciële potentieel van de projecten door een nauwere samenwerking tussen de verschillende beroeps categorieën.

1.1. Opleiding voor nieuwe technologieën

Deze opleiding beoogt het vermogen van de vakmensen te ontwikkelen om gebruik te maken van geavanceerde scheppende en verspreidingstechnieken, met name op de gebieden animatie, computergrafiek, multimedia en interactiviteit, met inbegrip van post-productietechnieken die het grensoverschrijdend verkeer van Europese werken vergemakkelijken.

De voorgestelde maatregelen bestaan in:

- het bevorderen van de uitwerking en de bijwerking van modules voor opleidingen op het gebied van de nieuwe technologieën in de audiovisuele sector, ter aanvulling van de activiteiten van de lidstaten;
- het in een netwerk samenbrengen van de opleidingsacties, het vergemakkelijken van uitwisseling van opleiders en vakmensen door toekenning van beurzen, door het organiseren van stages in ondernemingen in andere lidstaten en door bij te dragen tot de opleiding van de opleiders en het afstandsonderwijs, met stimulering van uitwisselingen en partnerschappen met landen met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of met een geringe geografische omvang of een klein taalgebied.

1.2. Opleiding voor economisch, financieel en commercieel beheer

Deze opleiding strekt tot ontwikkeling van het vermogen van de vakmensen om de Europese dimensie op haar waarde te schatten en er gebruik van te maken bij de ontwikkeling, productie, marketing en distributie/uitzending van audiovisuele programma's.

De voorgestelde maatregelen bestaan in:

- het bevorderen van de uitwerking en de bijwerking van modules voor opleiding inzake beheer, ter aanvulling van de activiteiten van de lidstaten, waarbij de nadruk wordt gelegd op de Europese dimensie;
- het in een netwerk samenbrengen van de opleidingsacties, het vergemakkelijken van uitwisselingen van vakmensen door toekenning van beurzen, door het organiseren van stages in ondernemingen die in andere lidstaten gevestigd zijn, en door bij te dragen tot de opleiding van de opleiders, en afstandsonderwijs, met stimulering van uitwisselingen en partnerschappen met landen en regio's met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of met een geringe geografische omvang of een klein taalgebied.

1.3. Technieken voor het schrijven van scenario's

Deze opleiding is bedoeld voor ervaren scenarioschrijvers en regisseurs, ter verbetering van hun bekwaamheden om in alle soorten audiovisuele programma's technieken te ontwikkelen die gebaseerd zijn op zowel traditionele als interactieve schrijf- en verhaalmethoden.

De voorgestelde maatregelen bestaan in:

- het bevorderen van de uitwerking en bijwerking van modules voor opleiding inzake de vaststelling van doelgroepen; de bewerking en ontwikkeling van scenario's voor producties van hoge kwaliteit voor een internationaal publiek; de betrekkingen tussen de scenarioschrijver, de regisseur, de producent en de distributeur;
- het in een netwerk samenbrengen van de opleidingsacties, het vergemakkelijken van uitwisseling van opleiders en vakmensen door toekenning van beurzen, door het organiseren van stages in ondernemingen in andere lidstaten en door bij te dragen tot de opleiding van de opleiders en het afstandsonderwijs, uitwisselingen en partnerschappen met landen en gebieden met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of met een geringe geografische omvang of een klein taalgebied.

1.4. Netwerken van opleidingsactiviteiten

Het doel is de begunstigen van programmasteun te stimuleren om de coördinatie van hun activiteiten inzake permanente opleiding door invoering van Europese netwerken te intensiveren.

1.5. Activiteiten op het gebied van initiële beroepsopleiding

Op bepaalde gebieden van de initiële beroepsopleiding waar geen andere communautaire of nationale financiële steun kan worden verleend, kunnen activiteiten bij wijze van uitzondering worden gesteund. Hierbij kan met name worden gedacht aan „masters”-opleidingen die in relatie staan met de industrie in de vorm van een partnerschap en/of stages.

2. UITVOERINGSPROCEDURE

2.1. Benadering

Voor de uitvoering van het programma zal de Commissie, bijgestaan door het in artikel 6 bedoelde comité, nauw samenwerken met de lidstaten. Ook zal zij overleg plegen met de betrokken partners. Zij zal erop toezien dat de deelneming van de vakmensen aan het programma de culturele verscheidenheid van Europa op evenwichtige wijze weerspiegelt.

De Commissie zal de ontwerpers van modules voor opleidingen aanmoedigen om bij het uitstippelen en opvolgen van hun acties samen te werken met opleidingscentra, de beroepssector en het bedrijfsleven.

De Commissie ziet erop toe dat de ontwerpers van modules voor opleidingen alles in het werk stellen om het in artikel 4, lid 2, genoemde beginsel te eerbiedigen en, indien afwijking van dit beginsel om specifieke redenen gerechtvaardigd is, dat de communautaire meerwaarde van de opleiding gewaarborgd wordt.

Zij zal erop toezien dat de instellingen taalfaciliteiten bieden, met name op het gebied van de technieken voor het schrijven van scenario's.

Zij zal de deelneming van stagiairs, met name uit landen en regio's met een geringe audiovisuele productiecapaciteit en/of een geringe geografische omvang of een klein taalgebied, vergemakkelijken.

2.2. Communautaire bijdrage

De communautaire cofinanciering van de totale opleidingskosten — over het algemeen maximaal 50 % — vindt plaats in het kader van gemeenschappelijke financiering met partners uit de overheidssector en/of de particuliere sector. Dit aandeel kan worden verhoogd tot 60 % voor opleidingsacties in landen of regio's met een geringe productiecapaciteit en/of met een geringe geografische omvang of een klein taalgebied.

In beginsel kan de communautaire financiële steun voor projecten in het kader van dit programma betrekking hebben op een periode van ten hoogste drie jaar, onder voorbehoud van periodieke evaluatie van de geboekte vooruitgang.

De procedure van artikel 6, lid 2, wordt gebruikt ter vaststelling van de toewijzing van de financiële middelen voor elk in punt 1 van deze bijlage bedoeld type maatregel.

Overeenkomstig de voorschriften voor communautaire financiering stelt de Commissie volgens de procedure van artikel 6, lid 2, financieringsvoorschriften vast, teneinde het maximale steunbedrag vast te stellen voor elke activiteit op het gebied van bijscholing, en per opgeleide persoon.

De ontwerpers van modules en de opleidingscentra die deze in hun leerstof opnemen, worden door middel van oproepen tot het indienen van voorstellen geselecteerd.

De Commissie zorgt ervoor dat, voor zover mogelijk, een passend percentage van de jaarlijks beschikbare middelen aan nieuwe activiteiten wordt toegekend.

2.3. Uitvoering

- 2.3.1. De Commissie voert het programma uit overeenkomstig de procedure van artikel 6. Zij doet hiertoe een beroep op adviseurs alsmede op bureaus voor technische bijstand die na een aanbestedingsprocedure worden geselecteerd op basis van hun kennis van de sector, de met het programma Media II opgedane ervaring of andere ervaring terzake. De technische bijstand wordt uit de begroting van het programma gefinancierd. De Commissie kan tevens volgens de procedure van artikel 6, lid 2, partnerschappen voor activiteiten aangaan met gespecialiseerde organisaties, met inbegrip van die welke krachtens andere Europese initiatieven zijn ingesteld, zoals Eureka Audiovisueel, Eurimages en het Europees waarnemingscentrum voor de audiovisuele sector, zulks voor het uitvoeren van gezamenlijke acties ten behoeve van de doelstellingen van het programma op het gebied van opleiding. De Commissie verricht de definitieve selectie van de begunstigden van het programma en stelt de toe te kennen financiële steun vast in het kader van artikel 5.

Zij zorgt voor de motivering van haar besluiten tegenover de aanvragers van communautaire steun en ziet toe op de transparantie van de uitvoering van het programma.

De ontvangers zorgen ervoor dat bekendheid wordt gegeven aan de communautaire steun.

Bij de selectie van de activiteiten die voor steun in aanmerking komen, houdt de Commissie, afgezien van de in artikel 2, lid 2, genoemde prioriteiten, met name rekening met de volgende criteria:

- partnerschap tussen opleidingsinstellingen, vakkringen en ondernemingen;
- innovatief karakter van de maatregel;
- multiplicatoreffect van de maatregel (met name het voorhanden zijn van bruikbare resultaten, zoals handboeken);
- kosteneffectiviteit van de maatregel;
- beschikbaarheid van andere nationale of communautaire steunmaatregelen.

De Commissie zorgt ervoor dat zij bij de verwezenlijking van het programma, en in het bijzonder de follow-up en de evaluatie van de in het kader van het programma gesteunde projecten en de op netwerkvorming gerichte acties, kan steunen op erkende deskundigen uit de audiovisuele sector op de gebieden opleiding, ontwikkeling, productie, distributie, promotie en het beheer van de rechten, met name in de nieuwe digitale context.

Om de onafhankelijkheid van de door haar ingeschakelde adviseurs en deskundigen te garanderen, stelt de Commissie onverenigbaarheidsbepalingen vast voor de deelname van deze groepen aan de in het kader van het programma gedane oproep tot het indienen van voorstellen.

- 2.3.2. De Commissie zorgt door middel van passende acties voor informatie over de door het programma geboden mogelijkheden en geeft bekendheid aan het programma. Bovendien verstrekt de Commissie via Internet geïntegreerde informatie over de steunmaatregelen die beschikbaar zijn in het kader van het beleid van de Gemeenschap betreffende de audiovisuele sector.

De Commissie en de lidstaten nemen in het bijzonder de nodige maatregelen, door de activiteiten van het netwerk van de Media-desks en Media-antennes voort te zetten en toe te zien op de versterking van de vakbekwaamheid van de betrokkenen, de nodige maatregelen om:

- de vakmensen van de audiovisuele sector te informeren over de verschillende steunmaatregelen die hun ter beschikking staan in het kader van het beleid van de Gemeenschap;
- de voorlichting over het programma te verzorgen en er bekendheid aan te geven;
- een zo groot mogelijk aantal vakmensen tot deelneming aan de acties van het programma te stimuleren;
- de vakmensen bij te staan bij de presentatie van hun projecten in het kader van de oproepen tot het indienen van voorstellen;
- grensoverschrijdende samenwerking tussen vakmensen te bevorderen;
- te zorgen voor een wisselwerking met de ondersteunende instellingen in de lidstaten, zodat de acties in het kader van dit programma en de nationale ondersteuningsmaatregelen elkaar aanvullen.

—

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 31 januari 2000 heeft de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel voor een besluit (rechtsgrondslag artikel 150, lid 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) ingediend betreffende een opleidingsprogramma voor de vakmensen van de Europese audiovisuele programma-industrie.
2. Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies op 27 april 2000 aangenomen.
3. Het Comité van de Regio's heeft zijn advies op 15 juni 2000 aangenomen.
4. Het Europees Parlement heeft op 6 juli 2000 advies uitgebracht.
5. In het licht van het advies van het Europees Parlement heeft de Commissie op ... een gewijzigd voorstel voor een besluit ingediend.
6. Op 23 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Doel van het voorstel is de permanente beroepsopleiding van de vakmensen in de audiovisuele sector te verbeteren teneinde hun de nodige kennis en bekwaamheden bij te brengen om op de Europese markt en andere markten concurrerende producten te kunnen creëren.

1. Algemene opmerkingen

In zijn gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad het Commissievoorstel in essentie goedgekeurd, maar ook enkele, zijns inziens wenselijke wijzigingen aangebracht.

2. Specifieke opmerkingen

2.1. *Wijzigingen die de Raad in het Commissievoorstel heeft aangebracht*

2.1.1. *Comitéprocedures (Artikelen 5 en 6)*

De Raad heeft een comitéprocedure in de tekst opgenomen waarbij de bevoegdheden van het comité afhankelijk van het onderwerp worden uitgeoefend volgens hetzij de beheerscomitéprocedure, hetzij de procedure van het raadgevend comité. Ook heeft de Raad in artikel 5 een nieuw lid 4 toegevoegd betreffende regelmatige en tijdige informatie over de uitvoering van het programma.

2.1.2. *Samenhang en complementariteit (Artikel 7)*

De Raad heeft dit artikel toegevoegd om te zorgen voor de samenhang en complementariteit met andere communautaire beleidsmaatregelen, programma's en acties.

2.1.3. *Nationaliteit van de deelnemers aan een opleidingsmaatregel (Artikel 4, lid 2 en bijlage, punt 2.1)*

De Raad steunde het algemene streven om de meerderheid van de deelnemers aan een opleidingsmaatregel uit andere deelnemende landen te laten komen, maar vond tegelijkertijd dat in uitzonderingsgevallen een lager aantal aanvaardbaar zou zijn. Hij achtte het dienstig in artikel 4, lid 2, de woorden „in beginsel” toe te voegen. De zinsnede in het oorspronkelijke voorstel „een andere nationaliteit bezit dan die van het land waar de opleiding plaatsvindt” is in het gemeenschappelijk standpunt vervangen door „een andere nationaliteit bezitten dan die van het land van de ontvanger”. De mogelijkheid om „taalfaciliteiten” voor een opleidingsmaatregel te steunen, is toegevoegd.

In punt 2.1 van de bijlage wordt toegelicht wanneer van de meerderheidsregel voor de deelnemers aan een opleidingsmaatregel kan worden afgeweken.

2.1.4. *Transparantie (Bijlage, punt 2.3.1)*

Teneinde de huidige situatie te verbeteren heeft de Raad op de eerste plaats in de tekst de eis opgenomen dat het besluitvormingsproces van de Commissie voor de aanvragers van communautaire steun transparant moet zijn en op de tweede plaats de eis dat de uitvoering van het gehele programma transparant moet zijn.

2.1.5. *Overige punten*

— Samenwerking tussen de verschillende actoren van de industrie (Bijlage, punt 1)

De Raad heeft de samenwerking tussen de verschillende actoren in het creatieve proces ook via opleidingsmaatregelen willen stimuleren.

— Opvolging van opleidingsacties (Bijlage, punt 2.1)

De Raad heeft in de tekst de mogelijkheid van opvolgingsacties als onderdeel van opleidingsacties opgenomen.

— Meerjarenprogramma's (Bijlage, punt 2.2)

Deze toevoeging maakt het mogelijk de opleidingsmaatregelen over meerdere jaren te financieren.

— Evaluatie van de adviseurs en de bureaus voor technische bijstand (Bijlage, punt 2.3.1)

De Raad heeft de eisen betreffende adviseurs en bureaus voor technische bijstand willen verduidelijken.

— Samenwerking met gespecialiseerde organisaties (Bijlage, punt 2.3.1)

De Raad heeft de tekst verduidelijkt wat betreft de mogelijke samenwerkingspartners, en met name de activiteiten in het kader van andere Europese initiatieven genoemd.

— Stappen naar het huidige programma (overweging 4 en 5)

De Raad heeft deze twee overwegingen toegevoegd om de aandacht te vestigen op de voorbereidingen die zijn uitgemond in het huidige programma.

2.2. *Amendementen van het Europees Parlement*

2.2.1. *Door de Commissie aangenomen amendementen van het Parlement*

De Commissie heeft 32 van de 38 amendementen van het Parlement volledig, gedeeltelijk of in essentie overgenomen.

2.2.2. *Door de Raad aangenomen amendementen van het Parlement*

De Raad heeft alle 32 door het Parlement voorgestelde en door de Commissie aangenomen amendementen geheel, gedeeltelijk of in essentie overgenomen. Ook heeft de Raad met de vereiste eenparigheid van stemmen 5 van de 6 door het Parlement voorgestelde maar door de Commissie afgewezen amendementen gedeeltelijk of in essentie overgenomen. Het enige door de Raad afgewezen amendement is amendement nr. 24.

2.2.3. *Niet door de Raad overgenomen amendement van het Parlement*

De Raad is niet akkoord gegaan met amendement 24 betreffende de financiering van het programma, omdat de Raad van oordeel was dat het gekozen financieringsniveau volstaat om de doelstellingen van het programma te verwezenlijken

III. **CONCLUSIES**

De Raad is van oordeel dat zijn gemeenschappelijk standpunt evenwichtig is en recht doet aan de opleidingsbehoeften van de Europese audiovisuele sector.

Het programma bouwt voort op de goede ervaringen die met de eerdere gemeenschapsprogramma's op dit gebied zijn opgedaan, maar legt een sterker accent op opleiding in nieuwe technologieën.

*BIJLAGE***ONTWERP-VERKLARING VOOR OPNEMING IN DE RAADSNOTULEN****Verklaring van de Commissie**

De Commissie stelt dat de bemoeienis van een in Besluit 1999/468/EG van de Raad bedoeld comité bij de keuze van de adviseurs en de bureaus voor technische bijstand als bedoeld in punt 2.3.1 van de bijlage, niet in overeenstemming is met de krachtens artikel 274 van het Verdrag aan de Commissie toegekende rol in verband met de uitvoering van de begroting, noch met haar uit het financieel reglement voortvloeiende hoedanigheid van aanbestedende dienst. Bovendien zal de Commissie bij de selectie van deze adviseurs en bureaus voor technische bijstand nauwlettend toezien op de naleving van de relevante bepalingen van Richtlijn 92/50/EEG betreffende overheidsopdrachten voor dienstverlening en van het financieel reglement.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 55/2000**door de Raad vastgesteld op 8 december 2000****vastgesteld met het oog op de aanneming van de Verordening (EG) nr. .../2000 van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de toewijzing van vergunningen voor zware vrachtwagens die in Zwitserland aan het verkeer deelnemen**

(2000/C 375/05)

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 71,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Zwitserse Bondsraad heeft op 1 november 2000 besloten met ingang van 1 januari 2001 zware vrachtwagens tot 34 ton toe te laten op zijn grondgebied en om met ingang van deze datum contingenten te openen voor voertuigen met totaal effectief gewicht in beladen toestand groter dan 34 ton maar niet groter dan 40 ton, alsmede voor lege voertuigen en voertuigen die een lichte lading vervoeren. Dit besluit valt samen met de invoering van de „Redevance poids lourds liée aux prestations” op het Zwitsers wegnnet.
- (2) Dit besluit is een autonome maatregel van de Zwitserse Bondsstaat en kan derhalve niet worden beschouwd als een voorlopige toepassing van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende het vervoer van goederen en personen per spoor en over de weg van 21 juni 1999. Om deze overeenkomst te kunnen sluiten dient de Gemeenschap zeven tegelijk ondertekende overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat in werking te doen treden.

- (3) Er dienen permanente regels te worden vastgesteld voor de toewijzing en het beheer van de vanaf 1 januari 2001 aan de Gemeenschap ter beschikking gestelde vergunningen.
- (4) Om praktische redenen en om redenen van beheer dienen de vergunningen door de Commissie aan de lidstaten ter beschikking te worden gesteld.
- (5) Daartoe dient een toewijzingsmethode te worden vastgesteld; de lidstaten dienen vervolgens de aantallen aan hen toegewezen vergunningen met inachtneming van objectieve criteria over de ondernemingen te verdelen.
- (6) Voor een optimale benutting van de vergunningen moeten alle niet toegewezen vergunningen weer aan de Commissie worden overgedragen zodat zij opnieuw kunnen worden verdeeld.
- (7) De toewijzing van de vergunningen dient te gebeuren aan de hand van criteria waarbij ten volle rekening wordt gehouden met de huidige goederenvervoersstromen en feitelijke behoeften van het vervoer door het Alpengebied.
- (8) Op grond van de werkelijke verkeersstroom kan herziening van de toewijzing van de vergunningen noodzakelijk zijn, waarbij rekening moet worden gehouden met de relevante aspecten van de methode omschreven in bijlage III. Bij dergelijke herzieningen dient de Commissie door een comité te worden bijgestaan.
- (9) De voor de uitvoering van dit besluit vereiste maatregelen dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁴⁾,

(1) PB C 114 van 27.4.1999, blz. 4 en PB C 248 E van 29.8.2000, blz. 108.

(2) PB C 329 van 17.11.1999, blz. 1.

(3) Advies van het Europees Parlement van 15 december 1999 (PB C 296 van 18.10.2000, blz. 108), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 8 december 2000 en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(4) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze verordening behelst een regeling voor de verdeling van door Zwitserland aan de Gemeenschap toegekende vergunningen waardoor met ingang van 1 januari 2001 zware vrachtwagens tot 34 ton toe worden gelaten op Zwitsers grondgebied en met ingang van deze datum contingenten worden geopend voor voertuigen met een totaal effectief gewicht in beladen toestand groter dan 34 ton maar niet groter van 40 ton, alsmede voor lege voertuigen en voertuigen die een lichte lading vervoeren. Deze regeling valt samen met de „Redevance poids lourds liée aux prestations” op het Zwitsers wegennet.

Artikel 2

Voor de doeleinden van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) „vergunning voor zware voertuigen”, een vergunning die toelaat dat vrachtwagens met een effectief gewicht in beladen toestand groter dan 34 ton maar niet groter dan 40 ton op Zwitsers grondgebied aan het verkeer mogen deelnemen;
- 2) „vergunning voor lege voertuigen”, een vergunning die toelaat dat lege vrachtwagens en vrachtwagens die een lichte lading vervoeren, op Zwitsers grondgebied aan het verkeer mogen deelnemen.

Artikel 3

1. De Commissie wijst de vergunningen toe overeenkomstig de bepalingen van de leden 2 tot en met 4.
2. De vergunningen voor zware voertuigen worden toegewezen overeenkomstig bijlage I.
3. De vergunningen voor lege voertuigen worden toegewezen overeenkomstig bijlage II.
4. Voor elk jaar worden de vergunningen toegewezen vóór 15 augustus van het voorafgaande jaar.

Artikel 4

De lidstaten wijzen de vergunningen volgens objectieve en niet-discriminerende criteria toe aan de op hun grondgebied gevestigde ondernemingen.

Artikel 5

De lidstaten dragen aan de Commissie jaarlijks vóór 15 september de vergunningen over die voor dat jaar niet aan ondernemingen zijn toegewezen.

De Commissie verdeelt deze vergunningen overeenkomstig de procedure van artikel 7 over een of meer lidstaten teneinde voor een optimale benutting van deze vergunningen zorg te dragen.

Artikel 6

Bij haar voorstel voor aanpassing baseert de Commissie zich op de werkelijke verkeersstromen gedurende het jaar 2001, waarbij evenzeer rekening wordt gehouden met de bilaterale als met de transitoverkeersstromen. Indien door deze herberekening het aantal aan een lidstaat toe te kennen vergunningen significant verschilt van het aantal genoemd in de bijlagen I en II, worden deze bijlagen aangepast volgens de procedure van artikel 7.

Artikel 7

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG genoemde termijn wordt vastgelegd op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de datum waarop zij in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen wordt bekendgemaakt.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE I

VERDELING VAN DE VERGUNNINGEN VOOR ZWARE VOERTUIGEN

Vergunningen voor zware voertuigen worden door de Commissie als volgt over de lidstaten verdeeld:

Lidstaat	%
België	6,9
Denemarken	1,4
Duitsland	25
Griekenland	0,9
Spanje	2
Frankrijk	15
Ierland	0,85
Italië	24
Luxemburg	1,45
Nederland	8,9
Oostenrijk	8
Portugal	0,7
Finland	0,8
Zweden	0,75
Verenigd Koninkrijk	3,35
Totaal	100

Het totale aantal te verdelen vergunningen bedraagt voor de jaren 2001 en 2002 300 000 en voor de jaren 2003 en 2004 400 000.

BIJLAGE II

VERDELING VAN DE VERGUNNINGEN VOOR LEGE VOERTUIGEN

Vergunningen voor lege voertuigen worden door de Commissie als volgt over de lidstaten verdeeld:

Jaarlijks beschikbare vergunningen voor lege voertuigen

Lidstaat	2001-2004
België	14 067
Denemarken	1 310
Duitsland	50 612
Griekenland	5 285
Spanje	1 500
Frankrijk	16 126
Ierland	220
Italië	93 012
Luxemburg	3 130
Nederland	21 517
Oostenrijk	2 183
Portugal	192
Finland	867
Zweden	381
Verenigd Koninkrijk	9 598
Totaal	220 000

BIJLAGE III

BEREKENINGSMETHODE VOOR DE VERGUNNINGTOEWIJZING

De toewijzing van de vergunningen als vastgesteld in de bijlagen I en II geschiedt op de grondslag van de volgende methode:

Vergunningen voor zware voertuigen

Iedere lidstaat ontvangt een basistoewijzing van 1 500 vergunningen.

De resterende vergunningen worden gelijkelijk verdeeld volgens criteria die aan het transitoverkeer en aan het bilateraal verkeer gerelateerd zijn.

Dit resultaat wordt enigszins aangepast aan de bijzondere geografische toestand in bepaalde lidstaten.

Bilateraal verkeer

De toewijzing gebeurt op basis van het aandeel van in de lidstaten geregistreerde zware voertuigen die naar en van Zwitserland bilateraal vervoer over de weg verrichten.

Transitoverkeer

De toewijzing gebeurt op basis van het aandeel van in de lidstaten geregistreerde zware voertuigen in het vanwege de huidige gewichtsbepalingen in Zwitserland totale aantal in het transalpiene wegvervoer over de Noord-Zuid-as omgerekte kilometers.

Het aantal omgerekte kilometers wordt berekend als het verschil tussen de feitelijke afstand van transalpiene ritten en de kortste afstand door Zwitserland. De afstand in kilometers door Zwitserland wordt in verband met het oponthoud aan de grens en de omstandigheden van het wegverkeer aangepast door bijtelling van 60 kilometer.

Voor de lidstaten waarvoor de bovenbeschreven methoden tot minder dan 200 vergunningen leidt, wordt de toewijzing op 200 vergunningen gesteld.

Vergunningen voor lege voertuigen

De vergunningen voor lege voertuigen worden toegewezen op basis van het aandeel van in de lidstaten geregistreerde voertuigen in het transitoverkeer door Zwitserland van voertuigen met een gewicht in geladen toestand begrepen tussen 7,5 en 28 ton.

ONTWERP-MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft op 26 februari 1999⁽¹⁾ bij de Raad een voorstel ingediend voor een verordening inzake de toewijzing van vergunningen voor zware vrachtwagens die in Zwitserland aan het verkeer deelnemen; met deze verordening wordt beoogd de vergunningen die door Zwitserland krachtens de overeenkomst tussen de Zwitserse Bondsstaat en de Europese Gemeenschap inzake het goederenvervoer per spoor en over de weg aan de Europese Gemeenschap worden toegewezen, onder de lidstaten te verdelen.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 22 september 1999 advies uitgebracht⁽²⁾.

Het Europees Parlement heeft in het kader van de medebeslissingsprocedure op 15 december 1999 zijn advies in eerste lezing uitgebracht⁽³⁾.

Op 2 maart 2000 heeft de Commissie een gewijzigd voorstel ingediend⁽⁴⁾.

Op 8 december 2000 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 251 van het Verdrag.

II. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Sinds de indiening door de Commissie van het gewijzigde voorstel in maart 2000 heeft de Raad de besprekingen hierover voortgezet met de bedoeling het resultaat van de eerste lezing van het Europees Parlement ten volle te respecteren, met inbegrip dus van de door het Parlement voorgestelde amendementen, die trouwens door de Commissie in haar gewijzigde voorstel zijn overgenomen. Bij het vaststellen van zijn gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad echter rekening moeten houden met een aantal elementen en ontwikkelingen die zich sindsdien hebben voorgedaan.

Het oorspronkelijke Commissievoorstel werd gepresenteerd als een besluit tot uitvoering van een van de overeenkomsten tussen de Europese Gemeenschappen en de Zwitserse Bondsstaat, deze inzake het goederenvervoer per spoor en over de weg. Maar wegens de in sommige lidstaten nog lopende ratificatieprocedures betreffende een van de overeenkomsten die deel uitmaken van het geheel van zeven met Zwitserland ondertekende overeenkomsten, zijn deze overeenkomsten, waaronder de overeenkomst inzake het goederenvervoer per spoor en over de weg, nog niet in werking getreden en naar verwachting zal dat pas over enkele maanden gebeuren. In dit verband wordt in herinnering gebracht dat over de zeven overeenkomsten met Zwitserland globale onderhandelingen zijn gevoerd en dat zij op dezelfde datum moeten worden gesloten en in werking moeten treden. Dit ondeelbaarheidsbeginsel is verankerd in artikel 58 van de wegvervoersovereenkomst.

Inmiddels, meer bepaald op 1 november 2000, heeft de Zwitserse Bondsstaat besloten om vanaf 1 januari 2001 het verkeer van zware vrachtwagens tot 34 ton op zijn grondgebied toe te laten en vanaf die datum contingenten te openen voor voertuigen tussen 34 en 40 ton, alsmede voor onbelaste of met lichte goederen geladen voertuigen. Dit besluit van de Zwitserse autoriteiten valt samen met de invoering van de LSV (prestatiegebonden transitheffing voor vrachtwagens) op het Zwitserse wegennet.

⁽¹⁾ PB C 114 van 27.4.1999, blz. 4.

⁽²⁾ PB C 329 van 17.11.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 296 van 18.10.2000, blz. 108.

⁽⁴⁾ PB C 248 E van 29.8.2000, blz. 108.

In het licht van deze laatste ontwikkeling is de aanneming van deze verordening dus zeer spoedeisend geworden indien men het communautaire bedrijfsleven niet wil beroven van de voordelen die uit het genoemde besluit van Zwitserland voortvloeien. Maar gelet op het ondeelbare karakter van de zeven genoemde overeenkomsten wenste de Raad dat dit besluit niet zou worden beschouwd als een vervroegde toepassing van de wegvervoersovereenkomst. Bij de opzet van de tekst van deze verordening is daarmee rekening gehouden. Bijgevolg heeft de Raad in vergelijking met de resultaten van de eerste lezing door het Europees Parlement een aantal wijzigingen aangebracht die vooral te maken hebben met het loskoppelen van de betrokken verordening van de wegvervoersovereenkomst. Vervolgens heeft hij bij het vaststellen van de verdeelsleutels rekening gehouden met het recentste cijfermateriaal, waarbij hij de methode van het Commissievoorstel heeft gevolgd en deze enigszins heeft aangepast in het licht van de specifieke geografische situatie van sommige lidstaten. De Raad heeft het nuttig geoordeeld een clausule op te nemen betreffende een herziening na een jaar op basis van de reële verkeersstromen. Hij heeft eveneens rekening gehouden met de door het Parlement voorgestelde datum voor de hertoewijzing van de niet-gebruikte vergunningen.

III. AMENDEMENTEN

De Raad heeft alle amendementen overgenomen die het Parlement had voorgesteld. Met inachtneming van de rechten en privileges van het Europees Parlement, bedoeld in artikel 7 en met name in lid 3 van het besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23) heeft hij echter gebruik gemaakt van de versie die sinds de aanneming van het programma Socrates met het Europees Parlement is overeengekomen (zie artikel 7 van de ontwerp-verordening).

De Raad heeft het Commissievoorstel gewijzigd wat betreft het loskoppelen van deze verordening van de met Zwitserland ondertekende wegvervoersovereenkomst. Daartoe heeft hij de nieuwe overwegingen 1 en 2 ingevoerd en — nog steeds als gevolg van de loskoppeling — de artikelen 1, 2 en 8 gewijzigd. Tenslotte heeft hij in artikel 6 van deze ontwerp-verordening voorzien in een mechanisme voor herziening na een jaar.
